

Törösi divat

9. SZÁM

1941. JUNIUS 1

34

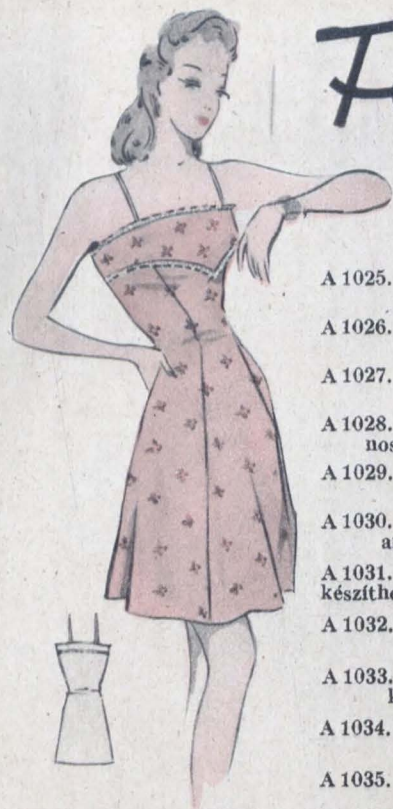
60
FILLÉR

Nyári és strand-
ruhák, töléses ma-
gyaros gyermek-
ruhák. Sokféle,
változatos kézi-
munkák. Elsőrendű
irodalmi rész.
Célszerű tanácsok

Fehérnemű

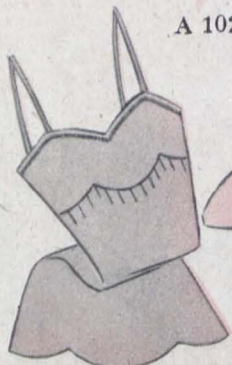

A 1025

A 1026

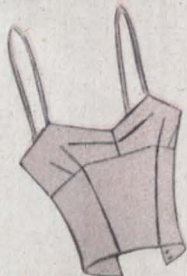
- A 1025. sz. Csinos lavablekombiné csipkedíszsel. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1026. sz. Batisztkombiné a mellrésznél húzva. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1027. sz. Jószabású lavable kombiné. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1028. sz. Két régi kombiné összedolgozásából készült csinos kombiné. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1029. sz. Erős tartású gyomorszorító melltartó drillből. Szabásminta ára bérmentve 50 fillér.
 A 1030. sz. Megfelelő szabású előlgombolós hálóing fiatal anyáknak. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.
 A 1031. sz. Erősebb nanszuból vagy nappalra szaténból is elkészíthető egyszerű pizsama. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.
 A 1032. sz. Pöttyös lavable hálóing fehér szegélydíszítéssel. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.
 A 1033. sz. Batisztból készíthető aszúrral és csipkével díszített kombiné. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1034. sz. Lavable kombiné csipkebetéttel. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
 A 1035. sz. Jószabású kosaras melltartó. Szabásminta ára bérmentve 50 fillér.

A 1027

A 1028

A 1029

A 1030

A 1032

A 1034

A 1035

Előfizetési ára

egy évre	P 7.—
félévre	P 3.60
negyedévre	P 1.80

Biztosítással kombinálva

félévre	P 4.80
negyedévre	P 2.40
egy hónapra	P —.80

Kedvezményes árú szabásmintákat és kézimunkarajzokat kaphat a PÁRISI DIVAT minden olvasója. Lásd a 2-ik oldalon lévő közleményt.

Párisi Divat

A BAZÁR

Megjelenik minden hó 1-én.

Egy példány ára 60 fillér, pályaudvarokon is.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII, Dohány ucca
12-14.

Telefón: 223-882 és 423-771

Háziruha

A 1036

A 1036. sz. Klokéből vagy krepből készíthető fiatalos ruha fehér pikédíszítéssel. Barna lakkövével.

Bármely model szabásmintájának ára bérmentve 96 fillér

A 1037

A 1037. sz. Csinos házi- vagy kertiruha, elől végig gombolva, mellrészénél húzva.

A 1038

A 1040. sz. Nyaralásnál jól kihasználható kertiruha. Csipőtől húzott szoknyarésszel, egyszerű fehér blúzzal.

A 1040

A 1038. sz. Bármilyen mosóanyagból készíthető egyszerű ruha.

A 1039. sz. Flokonból készült végiggombolt ruha fehér ripszdszítéssel, fehér övvel és gombokkal. Célserű nagy zsebekkel.

A 1039

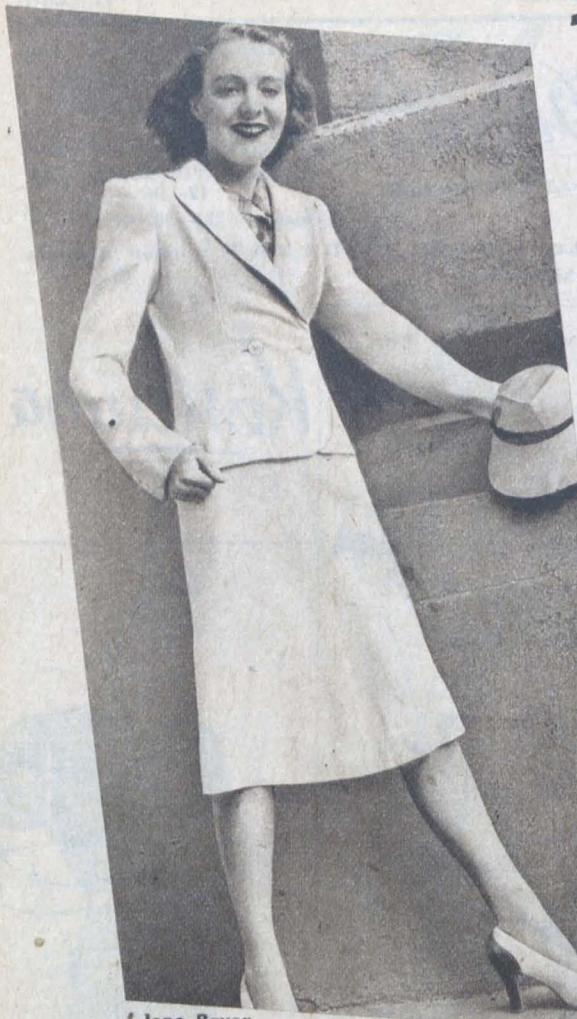
Kertiruha

Nem kapták meg a biztosítást kötvényt. Több biztosításos előfizető azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy a biztosítási kötvényt nem kapták meg a kézbesítő hanyagsága folytán. Kérjük ezeket az előfizetőket, hogy jöjnek megóvása céljából okvetlenül követeljük a kötvényt a kézbesítőtől. Kiadóhivatalunkkal pedig haladéktalanul közöljük, ha bármely okból nem kapták meg a kötvényt, hogy mióta előfizetőik és hányszor nem kapták meg a lapot. Amint beérkezik a panasz, nyomban intézkedünk a kivizsgálás iránt.

Eddig több mint 3000 elhunyt biztosított előfizető hozzátartozója kapta meg a temetkezési segílyt. Több mint 700.000 pengőit fizetett ki eddig a biztosító.

Fehérben

Jane Bryan
(Warner felv.)

A 1046. sz. Fehér vászonruha géptűzéssel, lerakással és lakkövével.

A 1047. sz. Csinos fiatalos ruha irodába, délelőttre.

A 1047

A 1048. sz. Utazásnál, nyaralásnál egyformán jól felhasználható nyerselyemből készült kosztüm tűzött zsebdiszítéssel, pöttyös sállal és zsebkendővel.

A 1049. sz. Délelőtt délután egyformán jól felhasználható egyszerű ruha. A nyakban sötétszínű sállt viselünk. A gallér kibajtoján újszerűen elhelyezett monogram.

A 1050. sz. Elegáns ruha sima váll és húzott mellrésszel.

A 1046

A 1049

Kedvezményes árú szabásokat és kézimunkarajzokat

boesátunk olvasóink rendelkezésére. A Párisi Divat minden számban három olyan ábrát jelölünk ki, melyek közül minden olvasónk kiválaszthatja az ízlésének és szükségletének megfelelő modellt. E modellek, illetve kézimunkák szabását, vagy rajzminőségét 30 fillér portó és kezelési költség beküldése ellenében megkapja mindenki, aki ezt az összeget levélbélyegeken, a 32. oldalon található szelvényvel együtt kiadóhivatalunknak beküldi. Egy számból minden olvasónak csak egy szabást vagy kézimunkarajzot küldhetünk kedvezményes áron. Ettől a szabálytól semmi körülmények között nem térhetünk el.

Jelen számunkból az R 570 sz. otthoni ruhának, vagy a 90421. sz. játszóruhának szabásmintáját, vagy a 26. sz. tertőnek szűrt sablonját adjuk kedvezményes áron.

Bármely model szabásmintájának ára bérmentve 96 fillér

A 1048

A 1050

Strandra

A 1051

A 1052

Jane Wymann
(Warner felv.)

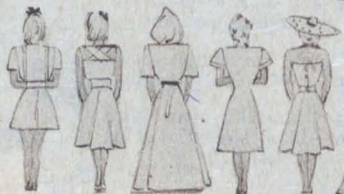
A 1053

A 1054

A 1055

Gyermekeit izléseesen,
nagyon olcsón öltöztet-
heti a Párisi Divat
modeljei után

A 1051. sz. Strandruha csíkos felsőrősszel. Hátul keresztbe kapcsolt kantárral. Fehér boleróval uccán is viselhető.

A 1052. sz. Köpeny fehér pikédíszítéssel nagy célszerű zsebekkel. Otthoni pongyolának is alkalmas.

A 1053. sz. Hosszú fürdőköpeny fejkötővel (kapucnival). A fejkötő bélése egyezik az alatta viselt short anyagával. Tűzött zsebek díszítik.

A 1054. sz. Szolid short nagy zsebekkel. Övén és zsebében tűzész. Egyszerű sötét vagy világos ingblúzt viselünk hozzá, esetleg napozókendőt.

A 1055. sz. Strandruha külön szoknyából és napozókendőből. A napozókendőt nagy pöttyös szalagesokkal erősítjük a nyakba.

Bármely model szabásmintájának ára bérmentve 96 fillér.

MINDEN ALKALOMRA

R 571

R 572

R 573

R-574

Ennek az otthoni ruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésvérvényt beküldi.

R 570. sz. Elöl gombolódó tenisz vagy otthoni ruha. A zsebekben magyaros zsinórozással. Anyagszükséglet kb. 4 m, 70 cm széles anyagból. Ennek az otthoni ruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldal szélén lévő rendelésvérvényt beküldi.

R 571 sz. Rokolya egyszínű hozzávarrott cseresznyepiros mellényrésszel. Anyagszükséglet egyszínűből, ha 90 cm széles, kb. 60 cm mintásból 2.25 m, 90 cm széles anyagból.

R 572. sz. Zsinórozással díszített nyári ruha. Nyakkivágását fehér fodorcikl díszíti. Anyagszükséglet kb. 4 m, 70 cm széles anyagból.

R 573. sz. Középkék vagy meggyszínű flokon vagy vászonboleró és levehető szoknya, a mellé levő short kiegészítője. Anyagszükséglet kb. 3.90 m, 70 cm széles anyagból.

R 574. sz. Short, pettyes flokonból vagy kartonból, nagy zsebekkel. Anyagszükséglet kb. 2.80 m, 70 cm széles anyagból.

R 575. sz. Fehér vászonruha háziszóttos kabátkával és nagy zsebekkel. Anyagszükséglet kb. 70 cm széles anyagból 3 m 75 cm. Háziszóttosból ha 70 cm széles, 1.40 m.

Bármely model szabásmintájának ára
bérmentve 96 fillér

R 570

R 575

MAGYAROS RUHÁT!

R 576

R 577

R 578

R 579

R 580

R 581

R 576. sz. Háizsöttes nyári kosztüm rávarrott zsebekkel. Anyagszükséglet kb. 4.90, 70 cm széles anyagból. Szabásminta ára a hímzés szűrt sablonjával együtt 1 pengő 20 fillér.

R 577. sz. Pöttyes és sima anyagból összeállított magyaros nyári ruha fehér gallérral és zsinórozással. Anyagszükséglet kb. pöttyesből 3.40, ha 90 széles, simából 60 cm. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 578. sz. Sötétkék, barna, esetleg szürke selyem vagy könnyű szövetkabát. A mellette lévő empriméruhával kosztümöt képez. Anyagszükséglet kb 3.90, 90 cm széles anyagból. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

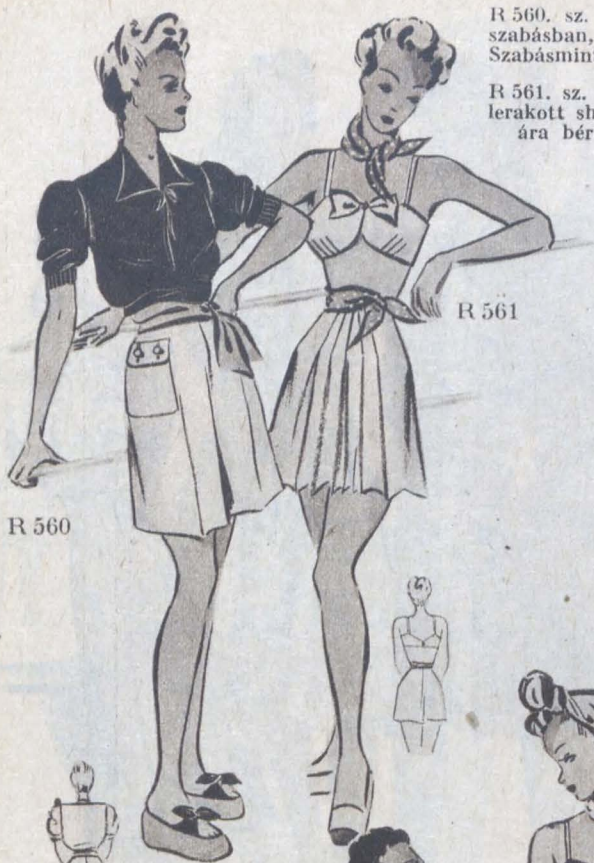
R 579. sz. Empriméruha nagy dívatos zsebekkel. Anyagszükséglet 3.80 kb. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 580. sz. Könnyű szövetruha hidegebb napokra. Szűrhimzéssel, kis fehér gallérral. Anyagszükséglet kb. 2.60, 130 cm széles anyagból. Szabásminta ára bérmentve a hímzés szűrtsablónjával együtt 1 pengő 20 fillér.

R 581. sz. Margarétával díszített mintás organdi vagy ipuzlin nyári estélyi ruha. Anyagszükséglet 8 m, 90 cm széles anyagból. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 560. sz. Csinos short szolid szabásban, egyszerű blúzzal. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 561. sz. Napozókendő, elől lerakott shorttal. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 560

R 561

R 566

R 567

R 568

R 566. sz. Bájos napozó gyerekeknek. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.
R 567. sz. Kartonból készült strandruhácska 2—4 éveseknek. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.

R 568. sz. Egyszerű játszóruhácska bármilyen mosóanyagból. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.

R 562. sz. Strandruha, bő ráncolt szoknyával, síma derékrész. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 563. sz. Napozó melltartó, csinos shorttal. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 564. sz. Strandruha fehér vászomból nyitott háttal, nagy zsebekkel. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 565. sz. Strandruha, kirándulásra célszerű ruha. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 563

R 562

R 565

R 564

R 569. sz. Kötött fürdőruha egyszerű mutatós kötéssel. Szabásminta ára bérmentve 96 fillér.

R 569

Divat a babos reggeltől estig

A 1041. sz. Kartonból készült, nagyon úde reggeli köntös vagy háziruha.

A 1042. sz. Két régi selyemruha összedolgozásából készíthető kosztüm-ruha.

A 1043. sz. Nagyon elegáns délutáni kosztüm krepedesinből.

Kirsten Heiberg
(Terra felv.)

A 1041

A 1042

A 1043

A 1044

A 1045

A 1044. sz. Voilból, krepedesinből, vagy muszlinból készült fiatalos délutáni ruha. Mellrésznél húzva, hátul csokorra kötve. A gallér és kézelő a pöttyök színével egyező színű szállal hurkolva.

A 1045. sz. Organdi, zsorzett, vagy krepedsin az anyaga ennek az estélyi ruhának. Elegáns, fiatalos modell. Fehér gallérral, övvel és kézelővel.

Bármely model szabásmintájának ára bérmentve 96 fillér

Ennek a játszóruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon levő rendelőszelvényt beküldi.

90463

90463. sz. Egyszerű és csinos nyári kosztüm bakfisoknak. A hozzávaló blúz készülhet nyerselyemből, vagy mintás könnyű anyagból. Anyagszükséglet kb. 2.50 m, 80 cm széles anyagból, a blúzra kb. 65 cm szintén 80 cm széles anyagból. Szabásmintája kapható 10—12 és 12—14 éves lányok részére, ára bérmentve 96 fillér.

90450. sz. Játszóruhának és ünneplőnek egyformán alkalmas bájos fiúruhácska, fehér pikégallérral és kézelővel. Anyagszükséglet kb. 1.30 m, 70 cm széles anyagból. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér. Kapható 1—2 és 2—4 évesek részére.

90421

90421. sz. Ezt a csinos játszóruhát könnyen mosható mintás anyagból készítjük. Anyagszükséglet kb. 1 m, 80 cm széles anyagból. Kapható 1—3 éves gyermekek részére. Ennek a játszóruhának szabásmintáját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon levő rendelőszelvényt beküldi.

90421/a. sz. Bájos játszóruba pöttyös mosóanyagból, fehér pikégallérral. A szabásmintája egyezik a 90421-es ábra szabásával.

90421/a

90400

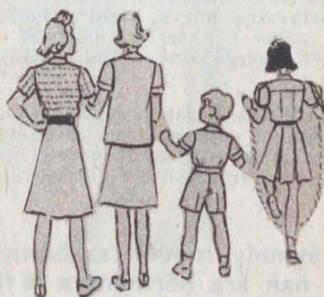
90400. sz. Csilkos selyemruha. Sajátjából készült gallérral is viselhetjük. Anyagszükséglet kb. 2 m, 80 cm széles anyagból. Szabásminta kapható 6—8 és 8—10 évesek részére, ára bérmentve 68 fillér.

90450

Mindent megtalálhat

a Párisi Divatban, ami elegáns, izléeses és célszerű

MAGYAROST- A GYEREKEKNEK IS!

R 583

R 585

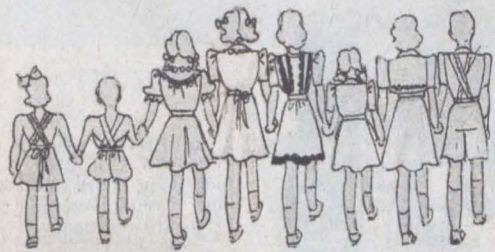
R 586

R 582

R 584

R 582. sz. Játzókötény 2—4 évesek részére. Nagy zseben magyaros hímzéssel. Anyagszükséglet kétszer a kötény hossza. Szabásminta a hímzés szúrt sablonjával együtt, bérmentve 80 fillér.

R 583. sz. Szűrhimzéssel díszített játszónadrág kisfiúknak. Anyagszükséglet kb. 1.50 m, 70 cm széles anyagból. Szm. ára bérmentve a hímzés szúrt sablonjával együtt 80 fillér.

R 584. sz. Középkék vagy meggy színű ruhácska 2—4 és 4—6 éves lányoknak. Írásos hímzéssel, a nyak körül fodorral. Anyagszükséglet 70 cm széles anyagból háromszor a ruha hossza. Szabásminta ára a hímzés szúrt sablonjával együtt 80 fillér.

R 585. sz. Sötétkék fehér pettyes selyemruha 6—8 és 8—10 éves lányok részére. Fehér boldogfi hímzéses gallérral és köténnyel. Anyagszükséglet kb. 2.20 m, 70 cm széles anyagból Szabásminta ára bérmentve a hímzés szúrt sablonjával együtt 80 fillér.

R 586. sz. Vászonszoknya 8—10 és 10—12 évesek részére, sötétebb színű filcátéttel díszítve. Alatta síma fehér blúzt viselünk. Anyagszükséglet a szoknyához 70 cm széles anyagból háromszor a szoknya hossza, a blúzhoz kb. 90 cm széles anyagból 80 cm. Szabásminta ára bérmentve 68 fillér.

R 587. sz. Vászonn vagy könnyű szövetroha 4—6 és 6—8 éves kislányok részére. Matyó hímzéssel díszítjük. Anyagszükséglet 130 széles szövetből 1.50. Szabásminta ára a hímzés szúrt sablonjával együtt 68 fillér.

R 588. sz. 8—10 és 10—12 évesek részére készült vászon- vagy szövetkabátka ruha fehér blúzzal és torockói hímzéssel. Anyagszükséglet kb. 1.20, 130 széles anyagból. Szabásminta ára bérmentve a hímzés szúrt sablonjával együtt 80 fillér.

R 587

R 588

R 589

R 589. sz. 8—10 és 10—12 éves fiúknak vászon- vagy szövetnadrág, kantárral, torockói hímzéssel. Anyagszükséglet kb. 60, 130 cm széles anyagból. Szabásminta ára a hímzés szúrt sablonjával együtt bérmentve 80 fillér.

Torockói hímzés

A szebbnél-szebb erdélyi népművészeti hímzések között egyike a legszebbeknek a torockói. Lakásdísznek, ruhára egyaránt alkalmazhatjuk. Mutató és művészi. Elkészítése meglehetősen egyszerű lapos hímzésből és száröltésből tevődik össze. S. mindig egyszínű fonálból készül egy-egy darab. Leggyakrabban használt fonál a piros és a kék.

Felhívjuk olvasóink figyelmét a boríték belső oldalának színes divatképére

Eredeti torockói népviselet

(A Néprajzi Múzeum gyűjteményéből)

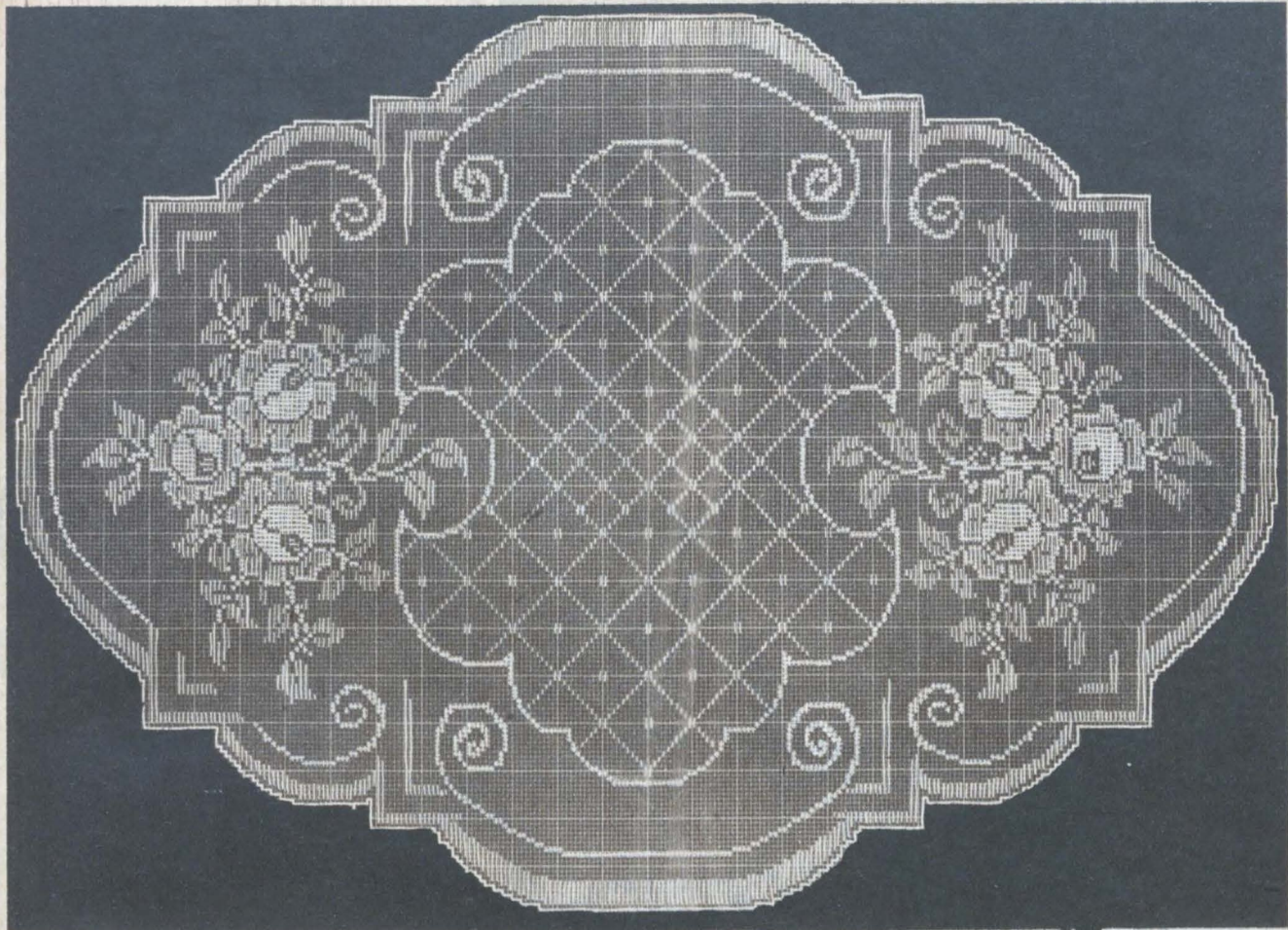

1. sz. Eredeti torockói terítő 52 x 52 cm méretben. Szűrt sablonon rendelészáma 1796, ára bérmentve 68 fillér.

2. sz. Torockói hímzéssel díszített vászon vagy szövet leánykaruha. 10-12 éveseknek. A kabátka színes vászomból vagy kazánból készül hozzá. Szabás minta rendelészáma 1797, a hímzés szűrt sablonjával együtt ára bérmentve 68 fillér.

A leánykaruha felnagyított hímzésmintája

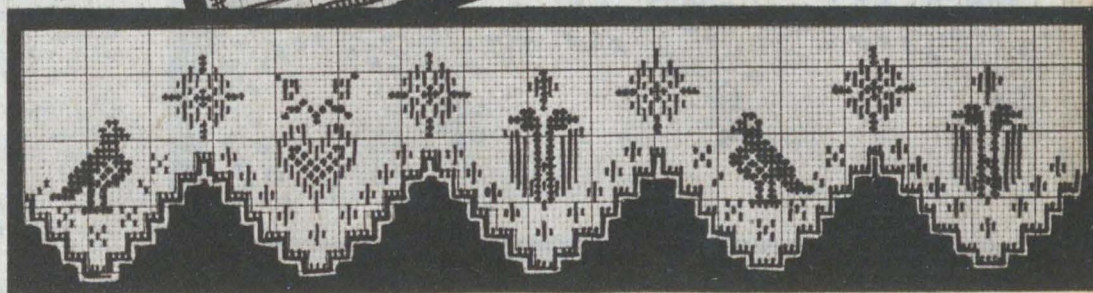
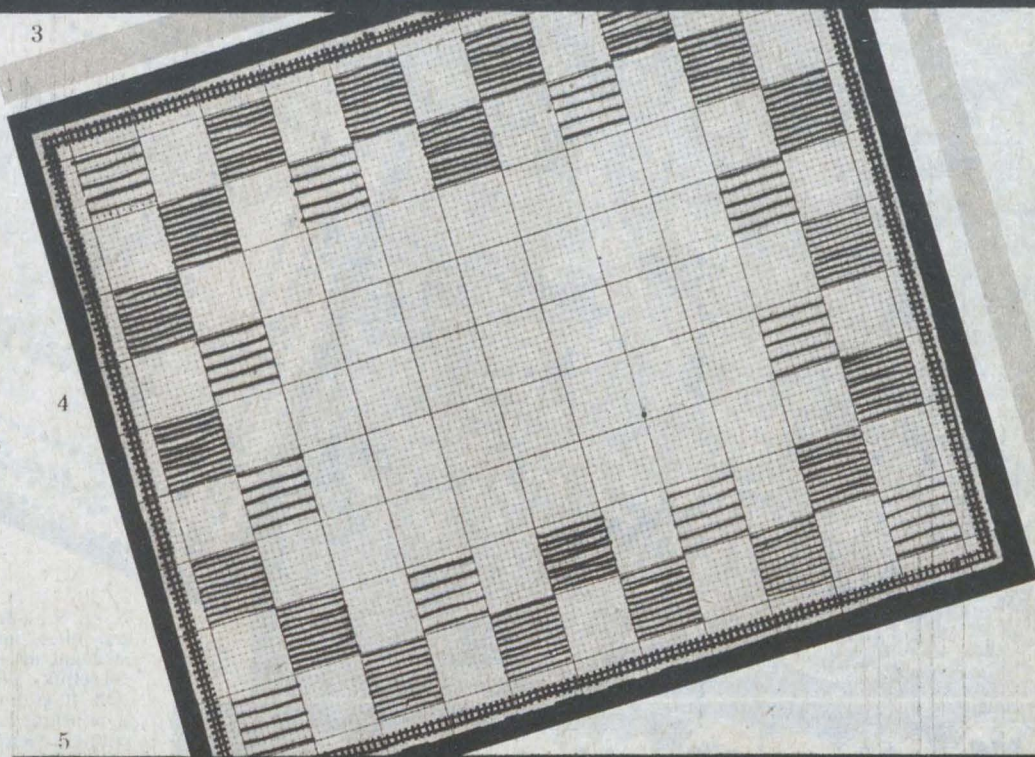

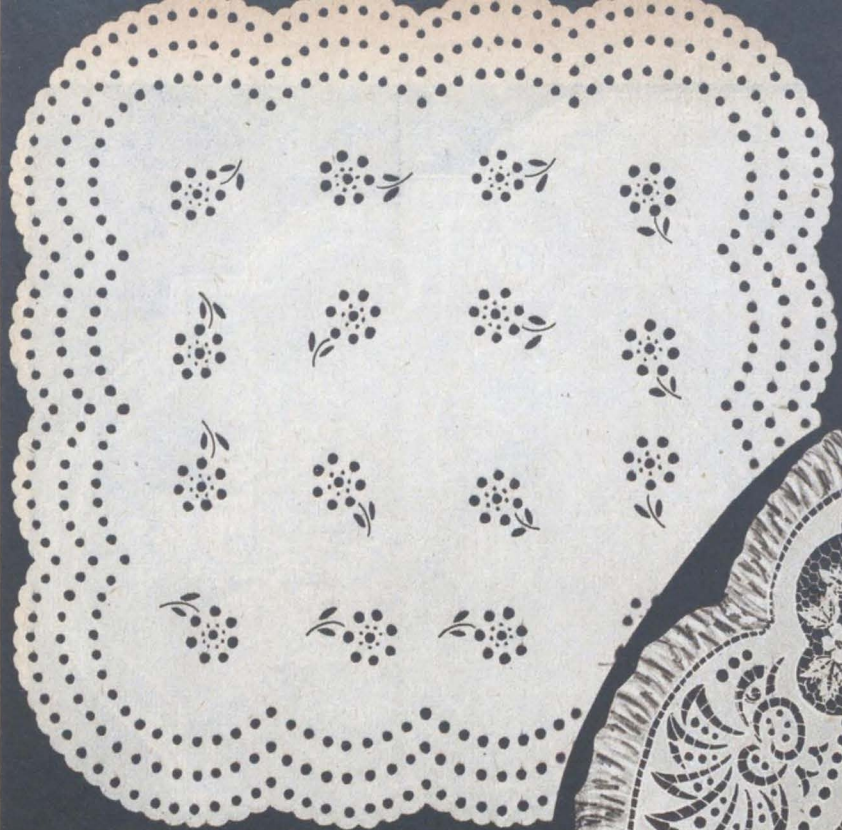
3. sz. 278 × 188 kockából álló filé vagy horgolt terítő. Készíthetjük lensárga alapon színes gyapjúfonállal bestoppolva. Maradékanyagokat nagyon célszerűen fel tudjuk használni. Leszámolható minta rendelésszáma 1802, ára bérmentve 68 fillér.

4. sz. Modern mintájú filé-terítő 100 × 120 kockából. Készíthetjük horgolással is. Ennél is alkalmazható a lenszárga alap színes befűzéssel. Leszámolható minta rendelésszáma 1803, ára bérmentve 68 fillér.

Hálásan fogadjuk minden olvasónktól, ha közli velünk a Párisi Divat tartalmát illető megjegyzéseit, vagy kifogásait.

5. sz. Hallba, magyaros fogadóba, konyhába nagyon csinos 33 kockával készített horgolt, v. filé szegélydísz. Színes perlet használunk hozzá. Leszámolható mint a rendelésszáma 1804, ára bérmentve 50 fillér.

6. sz. Nagyon csinos virágos madeiraterítő 76×76 cm nagyságban. Szúrt sablón rendelésszáma 1805, ára bérmentve 68 fillér.

7. sz. Diszpárna richelieu-hímzéssel 48×96 cm nagyságban. A párna szélét húzott fődorecsk díszíti. Szúrt sablón rendelésszáma 1806, ára bérmentve 68 fillér.

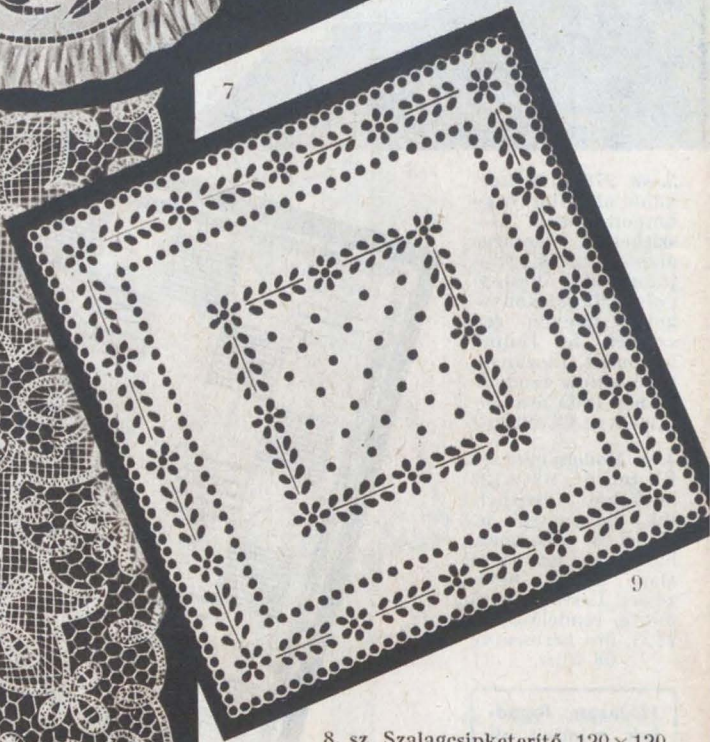
6

7

8

9

8. sz. Szalagsipketerítő 120×120 cm méretben. A készen kapható szalagot az előrajzolt vászonra felféreljük, pokozással összedolgozzuk 40-es horgoló cérnával, majd a mintáról levesszük. A fordulatoknál a belső oldalakat behuzzuk, a külsőt kifeszítjük. Ezáltal a fordulatok szép formásak lesznek. Szúrt sablón rendelésszáma 1807, ára bérmentve 96 fillér.

9. sz. Madeiraterítő 78×78 cm nagyságban. Szúrt sablón rendelésszáma 1808, ára bérmentve 68 fillér.

10. sz. Angol párnaszél levél és virágmintával. Szúrt sablón rendelésszáma 1809, ára bérmentve 50 fillér.

H.A.

10

11. sz. Buzsáki abrosz 118×162 cm méretben. Szúrt sablón rendelőszáma a hozzátartozó szalvétával együtt 31.707, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

12

11

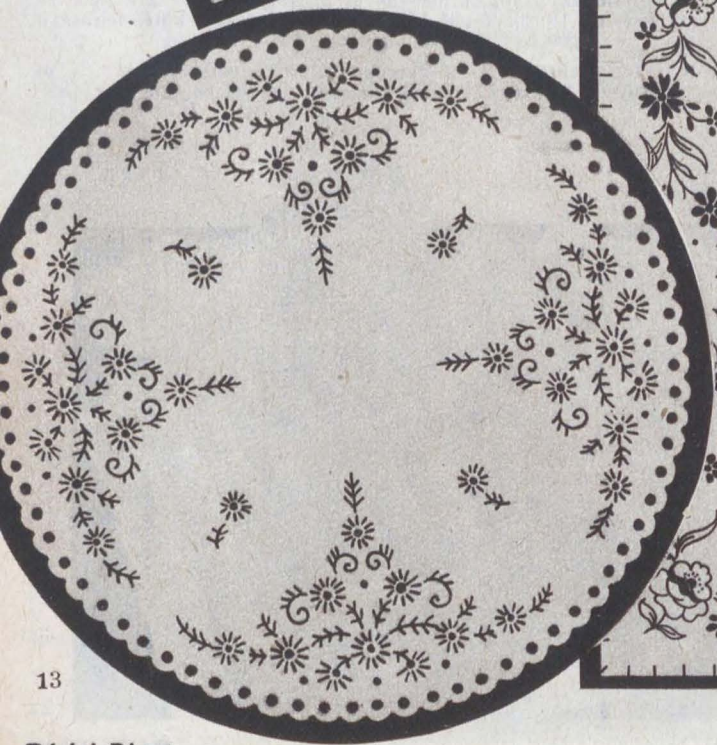
12. sz. Magyaros asztalterítő 78×78 cm méretben. Szúrt sablón rendelőszáma 31.708, ára bérmentve 68 fillér.

13. sz. Hamar elkészíthető virágmintás terítő 78×78 cm méretben. Szúrt sablón rendelőszáma színmagyarazattal együtt 31.709, ára bérmentve 68 fillér.

14. sz. Színes mezei virágos terítő 78×78 cm méretben. Szúrt sablón rendelőszáma színmagyarazattal együtt 31.710, ára bérmentve 68 fillér.

14

13

A legkisebbeknek

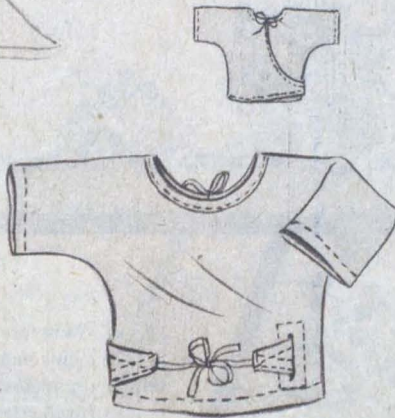
15. sz. Fehér flanellból vagy vászomból készült célszerű pelenkanadrág, színes szálal dolgozott hurokötéssel. Anyagszükséglet 80 cm széles anyagból kb. 80 cm. Szabásminta rendelőszáma 1810, ára bérmentve 50 fillér.

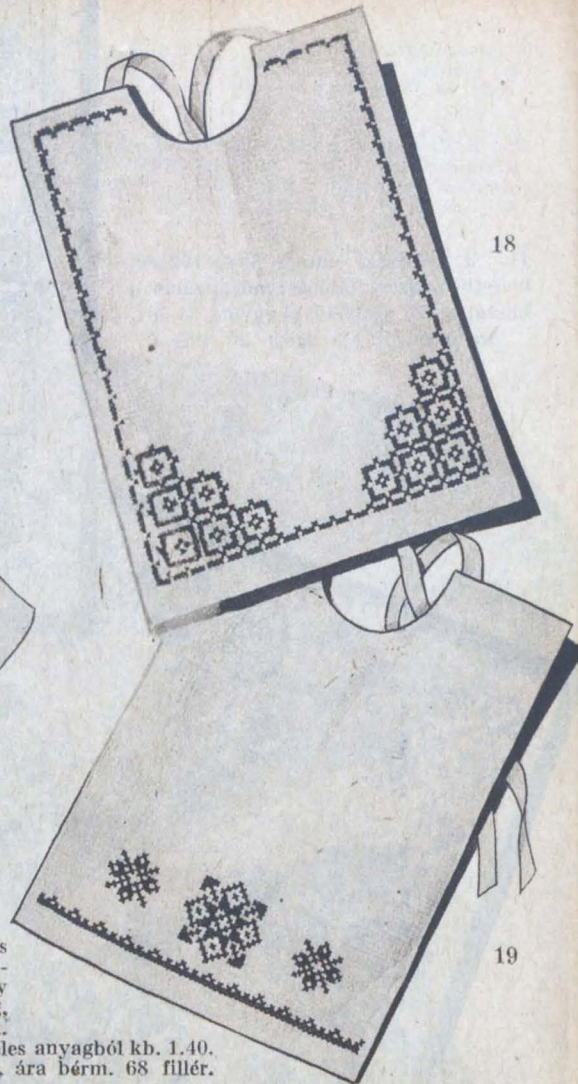
15

16

17

18

19

16. sz. Hálóöltözet 1—2 éves gyermekek részére. A hálóruha végét bevarrjuk, hogy a gyermek ne fázzék meg, ha lerúgja a takaróját. Anyagszükséglet 80 cm széles anyagból kb. 1.40. Szabásm. rendelősz. 1811, ára bérmentve 68 fillér.

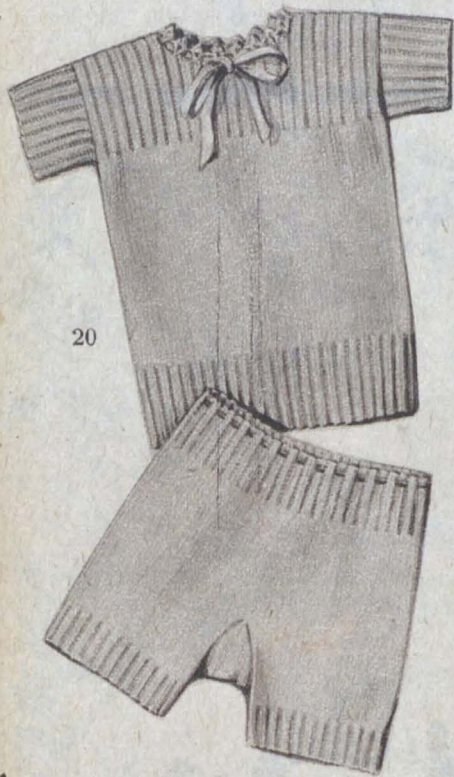
17. sz. Célszerű hátul teljesen zárt ingeske. Anyagszükséglet 80 cm széles anyagból 45 cm kb. Szabásmintájának rendelősz. 1812, ára bérmentve 50 fillér.

18. sz. Keresztöltéses gyermekelőke. Szabásmintája a hímzés szúrt sablonjával együtt 50 fillér. Rendelőszáma 1813.

19. sz. Gyermekelőke keresztzemes hímzéssel. Szúrt sablon rendelőszáma 1814, ára bérmentve 50 fillér.

20. sz. Finom baby-fonálból kötött mellény és nadrágcska, 1—2 évesek részére. Anyagszükséglet 18 dk fonal kb. A szabásmintája a kötés leírásával együtt 68 fillér, rendelőszám 1815.

21. sz. Kötött pamut mellényke 1—2 éveseknek. Anyagszükséglet kb. 5 dk 6-szálú fehér pamutból. Szabásm. a kötés leírásával együtt 68 fillér, rsz. 1816.

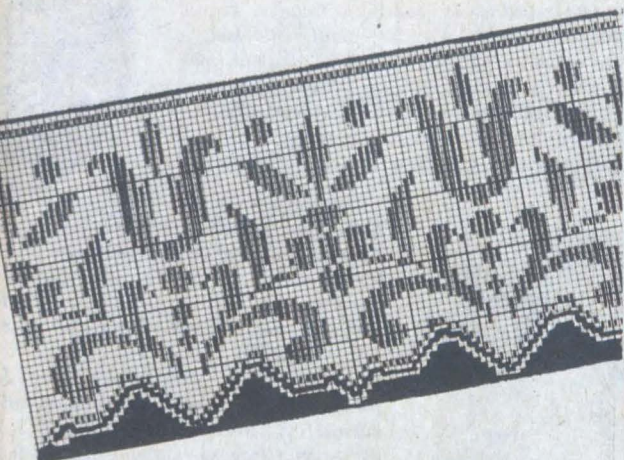
20

22

22. sz. Gyapjúból vagy pamutból kötött alsóruhácska 1—2 éves gyerekek részére. Anyagszükséglet kb. 10 dk lazacszínű pamutból. Szabásminta a kötésleírással együtt 68 fillér, rendelőszám 1817.

21

23. sz. Bárhová illő rece vagy horgolt csík, 5 mm-es kockával készítve a csipke mérete $25\frac{1}{2}$ cm, 7 mm-es kockával készítve $35\frac{1}{2}$ cm. Leszámolható minta rendelésszáma 1818, ára bérmentve 50 fillér.

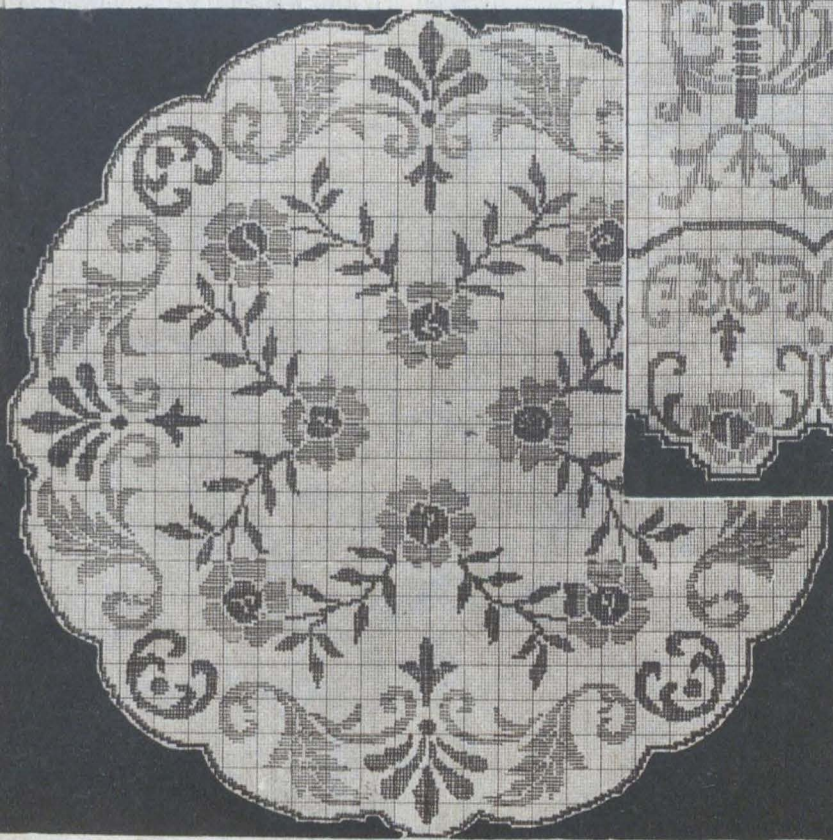

23a

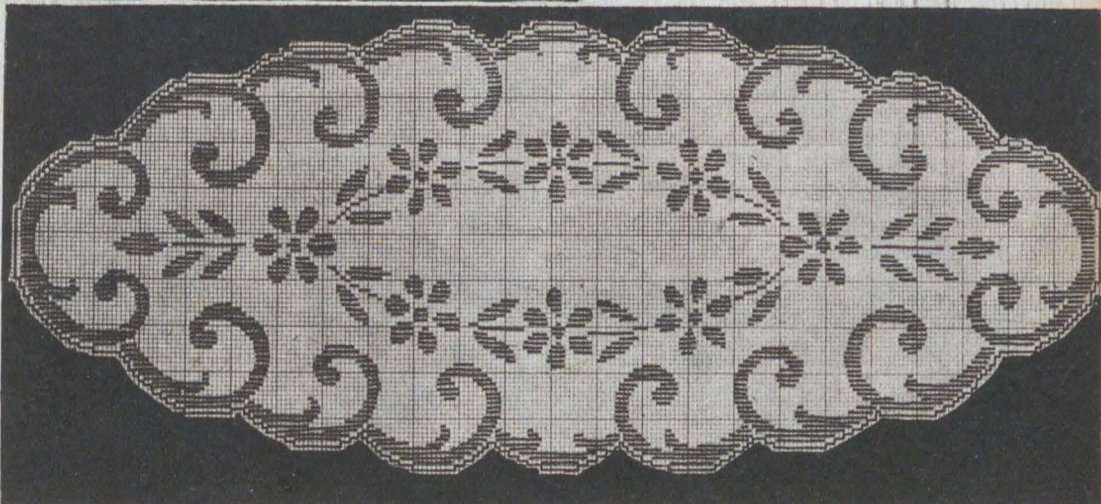
23a. sz. Ebédülőbe illő filé vagy horgolt függöny 355×234 kockából. Leszámolható minta rendelésszáma 1818a, ára bérmentve 1 pengő 20 fillér.

24. sz. Filé vagy horgolt asztalterítő 242×242 kockából. Leszámolható minta rendelésszáma 1819, ára bérmentve 68 fillér.

25. sz. Virágmintás ovális terítő 237×97 kockából. 5 mm-es kockával készítve $118\frac{1}{2} \times 48\frac{1}{2}$ cm nagyságú terítőt kapunk. Leszámolható minta rendelésszáma 1820, ára bérmentve 68 fillér.

24

25

A Párisi Divat minden számában közel száz modellt hoz, melyek között a legmodernebb, legizlésesebb ruhák, fehérneműk, gyermekruhák és kézmunkák találhatók

PÖTTYÖS ÉS CSÍKOS

Minden nyáron divatos a pöttyös és csíkos ruhaanyag. Az idén a szokottnál is divatosabb. S hogy ne legyen túl sablónos ez a fiatalos, kedves minta, sokféle változatát hozták forgalomba. A mákszemnyi pöttyöktől, a az óriás pöttyökig, az elszórt és csoportos pöttyökön kívül a legkülönbözőbb összeállítású pöttyös mintáig rengeteg fajtáját látjuk a pöttyös anyagnak. A csíkosnak inkább az adja az újszerűséget, hogy miként állítják össze az egyes ruharészeket a csíkokat. Haránt, függőlegesen, ferden stb.

Mindkét anyag már önmagában díszes, tehát a szabása a lehető leg-egyszerűbb legyen.

Ruth Hussey pöttyös nyári kosztümjének alja enyhén harangszabású, kabátkája rövidujjú és derékhoz simuló. A gallér szélét farkasfog-szerű díszítés szegélyezi, amit Amerikában rick-rack-nak neveznek. Fehér cipő és fehér kalap egészíti ki az öltözetet.

Laraine Day sötétalapon fehérpöttyös ruhájához, fehér alapon sötélpöttyös kabát-kát visel. A szoknya kétoldalt húzott. A kabát egyenes szabású és rövidujjú. A kesztyű és cipő a ruha alapszínéhez hasonló, azaz tengerészkek. A nagyperemű fehér kalapot arcból erősen ki viseli.

Rita Johnson kék-fehér csíkos ruhája egyike az idei nyár legegyszerűbb és egyben legegységesebb délelőtti ruhájának. Öve piros, arany csillagokkal díszített. Ugyancsak arany csillag van a kékszalagos fehér szalmakalapon. A csillagdísz igen nagy divát. A cipő, kesztyű és tarsoly fehér.

Rita Hayworth óriás fehér pöttyökkel díszített kék selyemruhájának nyakkivágás húzott, alja füzöszerűen fogja körül a derekat. Öve csavart. Az eredeti formájú kalapot denevérszárnyak formájára kötött szalag díszíti. Az ortopéd-talpú cipő fehér, kékesíkokkal díszített.

Erdemes megjegyezni a bemutatott modellekhez viselt cipőket. Valamennyi orr nélküli.

Két kalapot is bemutatunk. Az egyiket Kay Francis viseli. Ez nagyszélű, lazaformájú szalma. A tetejéről könnyű, de sűrűszövésű fátjol hull alá.

A másik kalapot Virginia Fields mutatja be. Ez spanyolos forma, spanyol módra megkötött kendő van alatta. Ez egyébként az idei nyár legfrissebb kalap divatja.

S. M.

Virginia Fields kék-fehér margitvirágos kosztümje szabásban hasonlít első modellünkhöz. A kabát kihajtója fekete, úgyszintén fekete a kesztyű, cipő, kalap és a kalap lekötő szalagja. A kalapot vérvörös krizantémum díszíti. Ezt a modellt, mi jobban ajánljuk fehér kesztyűvel és cipővel, fehér kabátkihajtóval és nagyszélű panamakalappal.

Rita Johnson még egy ruhával szerepel. Anyaga fehér-szürke csíkos vékony vászon. Megvarrása egyszerű. Szoknyája és derékrésze egyformán berakásokkal díszített. A nagyszélű szalmakalapot bordó selyemszalag díszíti. Bordó a cipő és kesztyű is. Utazásra kiválóan illő és alkalmas ruha.

(Warner felv.)

(Metro-Goldwyn-Mayer felvételek)

CIMKÉPÜNK: JOAN CRAWFORD, A METRO SZTÁRJA

ULLEIN-REVICZKY ANTALNÉ

a magyar sajtófőnök neje, aki az angol rádióknak mondott válaszával magyar körökben általános elismerést aratott
(Arien felv.)

Az aranyág

*Az aranyág napos meleg mosolyt
fakaszt a kormos várfokon...
Kihajlik fényes sárga sátora,
nem ijeszti háború, út pora.
Kihajlik lágyan, hintázik, beszél
virágaival, hús tavaszi szél...
Minden kis ága álmosan nevet,
madár röppen rá, fészket rak, szeret!
Az aranyág tudja, hogy szép a lét,
tündéri fátyolt terít rá az ég.
Ráragyogtatja minden csillagát,
az aranyág nem féli a halált,
Óvé a béke és a végtelen,
minden kis szirma: jóság, értelem.
Ölelni hajlik sziklákról alá
s mikor az alkony harangdala szól,
az aranyág tudja, hogy mit akar.
Széttárul lágyan aranyló haja,
leér a földig hűsen, selymesen
takargató szépséggel, lelkesen.
Mosolyával behint, sziklát, rögöt.
Minden kis szirma békét könnyörög
ahhoz, ki mondta: Legyen a virág!
Halk szóval felsír, a levél, az ág,
és úgy susogják: Jóság! Szeretet,
fűzze össze már az embereket
és lombosodjanak az ifjú fák,
legyen sok ékes, napmosolyú ággal,
aranyesővel telve a világ!
S tanuljanak a föld lakói tőle,
míg aranyfátyla leperog a földre,
hogy szeretetben szép az elmúlás,
csak a gyűlölet gyilkolja a lelket,
ők hirdessék az örök életet:
Az örömet, a esókot és szerelmet,
a békességet, jóságot, hitet!*

Amon Ágnes

Ax elvaráxsolt kastély

Irta: Végh György

Abban az évben korán volt húsvét.

Április eleje lehetett s én hajnalonta még föltűrt gallérral, dideregve szaladtam a néptelen uccákon a templomba. Akkoriban pirkadat előtt keltem. Gyakran le sem hűnytam a szemem egész éjszaka, csak hánykolódtam az ágyon, figyelve a csöndben az óra ütését. Nagy, díszesen faragott falióránk volt, zengő ütésére még olvasás közben is felkaptam a fejem s ilyenkor úgy rémlett, mintha angyalok lebegnének előtte szomorú, fehér fényben, amint ezüst kürtjükbe fújnak. S amikor a koromötét szoba mélyében négy fehér lángocska lobbant fel, kibújtam az ágyból, fölmarkoltam a székről a ruhámat s a konyhába lopódtam.

Harangozni siettem. Tóni bácsi, az öreg sekrestyés megengedte, hogy egy hétig én harangozzak. Már egy fél órával előtt ott settenkedtem a templom körül. Minden neszre, minden lépésre hevesebben dobogott a szívem. Lassú csoszogását messziről megismertem, csörgő kulcsai a boldogságot jelentették. Ó, mennyire szerettem a hűvös-homályos templomot, szerettem féltérde ereszkedni az oltár előtt, melyre csak gyéren hullott az örökmézes szelid fénye, szerettem elmézni visszán a szunyókáló szenteket s hallgatni lépteim visszhangját. Mennyi izgalmat jelentettek a várakozás percei! Alig verte el az óra az ötöt, meghúztam az esti harang kötelét. Először csak lassan, óvatosan hurbáltam a harangot, hogy lendületbe jöjjön, aztán teljes erőmből belécsimpaszkodtam a kötélbe. A harang kongani kezdett, szabályos zengő verése fölkaparta a város esőndjét, bim-bam, bim-bam. S ahogy zúgott a harang, zengett belé az egész templom. Bib-bam, bim-bam.

Akkor reggel nem egyedül jött Tóni bácsi. Egy hosszúnadrágos suhanc csörgette a kulcsokat, valami divatos dalt dudorászva. A szívem a szokottnál is hevesebben dobogott, mintha megéreztem volna, hogy vége van hajnali áhítataimnak. S valóban: a suhanc vigyorgva tölt felre, amikor remegő hangon kértem, hogy legalább mégegyszer engedjen harangozni, Tóni bácsi meg csak a vállát vonogatta. Sirva támolyogtam ki a sekrestyébe és lerogytam egy padra. Már szürkült az ég alja és kibontakozott a sötétből a templom. Az óra elverte az ötöt, néhány pillanatig esőnd volt, majd lassan, méltóságteljesen kongani kezdett a harang, bim-bam, bim-bam. Még soha nem hallottam ilyen szép és tiszta harangszót. Úgy éreztem, mintha hintán ülnek, végtelen hosszú kötélén és szállnék, suhannék a város fölött, bim-bam. Behűnytam a szemem s akkor tizenkét hófehér angyalt láttam magam körül, olyanok voltak, mint otthon, az óra angyalai, csak nagyobbak és kiért nem volt a kezükben. Hat jobbról, hat balról fogta a hinta kötelét és ők szálltak velem, bim-bam, bim-bam.

Aznap nem is voltam iskolában. Eleinte céltalanul kószáltam az uccákon, majd az erdő felé fordultam. Úttalan-utakon, soha nem látott vidéken. Árnyas fasorok védtek a nap melegétől, szerelmesen hajoltak össze fölöttem a gesztenyefák s a bokrokon is zöldsüveges manók ültek. Egyedül voltam, sehol egy ember az uccán. Talpam alatt megzörrent egy-egy dércsipe levél, itt-ott ibolyák leskelődtek szerényen meghúzódva a fák tövében. Egyszer csak végére értem a fasornak és ott pompázott előttem az erdő, el nem hervadó színeivel.

A tájakra mindig úgy emlékszem, mintha festményen láttam volna őket. Úgy élnek bennem, mozdulatlanul; a felhő sohasem takarja el a napot, a szél sohasem rázza meg a lombot s a hó sem olvad el. Ott nem röpködnek a madarak s ha tavasszal láttam, az ősz sosem köszönt be. Sok-sok pillanatkép él bennem, néha betelepszem egy karosszékre és behűnyom a szemem: ilyenkor átszellemül az arcom és alázatos vagyok, mintha szentélybe vagy képesarnokba lépnék. Riadt özek bámulnak rám, fehér köd lepi be a távoli hegyek ormát, ezüsthajú pisztrángot ránt ki a hold a patakából, kékes villanású sarlóra hajolnak a búzakalászkok. Vagy Annit látom, esőndes nyári délután, amint borzas fejét balkarján nyugtatja, jobbájával pedig kék szoknyácskáját óvja a széltől. En mellette heverek a tó partján, melyre szelidzöld szomorúfűzek borulnak. Két méla hattyú ringatózik a vizen, én Anni mellett heverek és a szemébe nézek. Lebegő sasokat látok vakító felhők alatt s ahogy megmozdul, sziklás hegyek, sudár fenyők és a nyárfák ezüstje tűnnek elém és egy kőcos vidám fej, komoly szemöldökkel, lázas, izgága szájjal. Örökig játszom így, fölcserélem a diszleteket, Anni boglyas haján, ami még kikandikál a Hófehérke-sapka alól, hópelyhek esilognak, arca kipirult, de fázósan topog piciny hócsizmáiban a Nemzeti Múzeum havas lépcsőin. Se vége, se hossza a játéknak, ha beteg vagyok, vagy ha magányos éjszakáimon elkerül az álom, behűnyt szemmel, átszellemült arccal emlékeim színes képeskönyvét lapozom.

S ahogy végére értem a fasornak, ott pompázott előttem az erdő el nem hervadó színeivel. Élénkzöld fák virultak új hajtásaikkal a kócos felhők alatt. Lombos ágaik harmatosak voltak az ég csobogó kékjétől.

Egyszer csak egy váratlan kanyarodóhoz értem. Rozsdás kapu állta utamat. Dűledező kőfal vett körül egy elhagyott épületet. Feszítesemre engedett az ajtó és esikorogva kitérült. A kert elhanyagolt volt, gaz és burján verte föl, a kútház is bedőlt. Megkerültem az épületet. Semmi. A szívemet a torkomban éreztem, már-már el akartam szaladni, de a kíváncsiság fúrta oldalamat. Amennyire csak tettem tőlem, bátorságot és nyugalmat erőltettem magamra. Fölmerészkedtem a csorbaköves lépcsőkön a tornáca. Újabb ajtó állta utamat. Nehéz tölgyfából készült és vaspántokkal volt megerősítve. Először csak félénken kopogtattam. Később erősebben és határozottabban. Semmi válasz. Dörömbölni kezdtem. Az ajtó tompán döngött, öklömet véresre horzoltam. Semmi. Kifulladásig támaszkodtam az esőmosta falhoz s akkor eszembe ötlött, hogy a kilinccsel még nem is próbálkoztam; hátha nyitva van. Alig nyomtam le a kilinccset, az ajtó lassan kinyílt. Dohos levegő áramlott ki és valahol egy ablakot csapkodott a szél. Hatalmas terembe léptem. A falakon arcképek függtek, szakállas, egyenruhás aggastyánok, kínai selyembe bujtatott, kontyos nénikék, kezükben aranyozott nyeles szemüveggel. Továbbmentem. A teremből egy kétszárnyas tejüvegajtó nyílt valahová. Óvatosan benyitottam.

Szemem-szám elámult a csodálkozástól. A terem közepén egy mennyezetig érő karácsonyfa állott, földszítve. Tűt még nem hullatta el. Ezernyi színes gyertya húzta le ágait, tetejébe üvegharangot akasztottak. A fa roskadozott az ezüst- és aranypapiros diók alatt, cukrok, csokoládéhangszerek lógtak ágain és angyalhaj díszítette súlyos lombjait. Édességgel volt teliaggatva; voltak rajta zongorák, hegedők vonóval, trombiták és mindez csokoládéből és még olyanok is, melyeknek a nevét se tudtam, csak a cukrosboltok kirakataiból ismertem őket. Csodálatos, csodálatos fa volt. Alatta játékok voltak, képeskönyvek, kifestő könyvecskék színes ceruzákkal, bolondos kockák, építőszekrények, villanyvasút állomással, sorompóval, itegető bácsikák, egy bűgöcsiga ostorral és még sok másféle, mintha csak egy játékboltban lettem volna. Elindítottam a vasutat. Sisteregve rohant a mozdony alagutakon, völgyhidakon keresztül a hegyek közé. Mert hegyek is voltak. S ha pirosat jelzett egy távoli vasúti lámpa, lelassított a vonat. Mindez olyan volt, mintha álmodtam volna, ragyogó, színes álom: a játékok, a karácsonyfa és a függönyök, minden, minden. S ahogy ott játszadoztam, egyszer csak felkaptam a fejem. Az egyik sarokból óraütést hallottam. Egy, kettő... Még a lélegzetemet is visszafojtottam. Tizenkettőt ütött, zengő, komoly hangon s utána egy dalt játszott. Régi magyar dallam lehetett, szomorú tilinkószó. A szoba vakító fényességben úszott. Tizenkét angyal lebegett az óra előtt, nem hófehér ruhában, hanem egyszerű pásztorgúnyában, kezükben tilinkóval.

Alig ütötte el a zenélőóra a tizenkettőt, a távolból harangszót hozott a szél, bim-bam. S akkor megint úgy éreztem, mintha szállnék, suhannék a város fölött, a hegy fölött, az erdő, a völgy fölött s csak szálltam a hintán, hat pásztornak öltözött angyal fogta jobbról, hat balról a kötelet, bim-bam, bim-bam. S a karácsonyfa tetején is megkondult a harang. Törékeny hangja egyre erősödött, már nem is úgy zengett, mint az esti harang, hanem mintha a nagyharang zúgott volna ünnepelesen, komoran, bim-bam, bim-bam.

Hogy aztán mi történt, arra már nem emlékszem. Azt sem tudom, hogy értem haza és hogy fölkerestem-e néha az elvarázsolt kastélyt, vagy örökre a nyomát vesztettem. Nem tudom, nem tudom. De azóta nem harangoztam többet. Az öreg sekrestyést se láttam s ha néha kimondom a nevét, oly idegenül hangzik előttem, hogy gyakran kételkedem, úgy hívták-e valóban, vagy csak álmaimban él így. Messzire elkerültem onnan, talán rég halott, vagy ő is más városba költözött. Azonban ott is úgy zúgnak a harangok. Bim-bam, bim-bam. És itt Pesten is így zúgnak a harangok és mégis mintha másképp zengenének. Vagy tán én változtam meg! Ma is hallom a harangszót, de hangjára már ritkábban száll velem a hinta a város fölé és mintha az angyalok is elpártoltak volna tőlem. Éjszakáimat sötétben töltöm el, hiába várom az óra ütését, hangjára nem lesz fényesebb a szobám, hiába jelennek meg a kürtös angyalok. Pedig már nem vagyok kicsiny, nem nyom el oly hamar az álom, nem, nem nyom el hamar az álom.

De jól van ez így, hadd legyen most sötét a szobám. Nem sokáig lesz az. Már közel van az az őszi éjszaka, amikor zengeni, zúgni kezdenek a harangok, bim-bam, bim-bam és zúgnak és zengnek és kongnak majd a harangok, bim-bam, bim-bam, bim-bam. És akkor vakító fényességben úszik majd a szobám, harmineketű ezüst-kürtös angyal áll a fejemnél, némán és csöndesen.

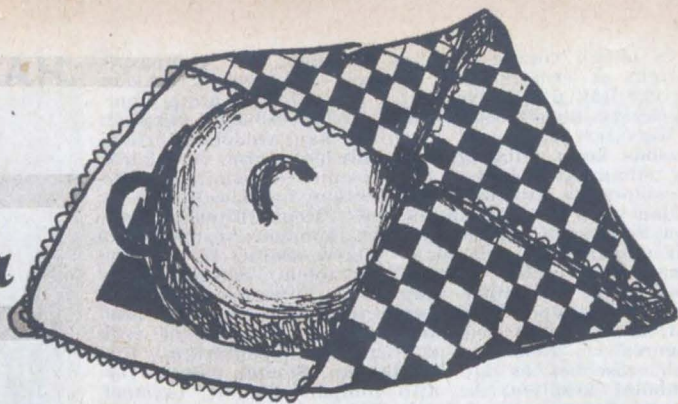
Mert azon az éjjel meghalok.

Nem mindig a drága bútor teszi a lakást széppé. Három képünk ékes bizonyítéka annak, mit lehet elérni színes hímzéssel, virággal és napfényvel

Utra, Strandra

Kedves olvasóink! Itt van újra a kacagó napsugár, hiyogató víz, zöld erdő. Az iskolák kapuja is becsukódik, s kezdődik a nagy vakáció. Szeretnénk egy pár célszerű tanácsal szolgálatukra lenni. Hogyan csomagoljunk utazáshoz, mit vigyünk magunkkal a strandra, kirándulásra.

Aki nagyobb utazásra megy, annak bizony vigyáznia kell, hogy ruhái épségben, lehetőleg minél kevesebb gyűrődéssel érkezzenek meg. Gallérjai ne legyenek összetörve, cipőjét ne sértse meg semmi, s zsebkendői is kifogástalanok legyenek. Gallértartót már áprilisi számunkban is közöltünk.

de itt is adunk egy csinos, hamar elkészíthető formát. Két 17½ cm átmérőjű kartonlapot vágunk, az egyiket bevonjuk bélésanyaggal, a másikat pedig a gallértartó anyagával egyező anyaggal. Egy 25 cm széles, 50 cm hosszú anyagot, aminek a belső szélénél 3 cm szélességben hozzávarrunk fehér bélésanyagot (ebbe fűzzük bele a zsinórt), a két bevont alsó kartonpapír közé bevarrjuk. Hogy tartása legyen a gallértartónak, 5½ cm széles kartonpapírral béleljük.

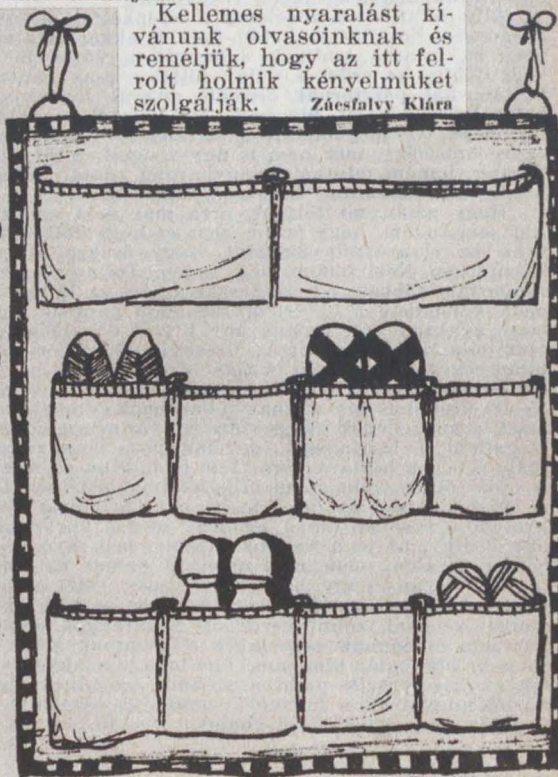
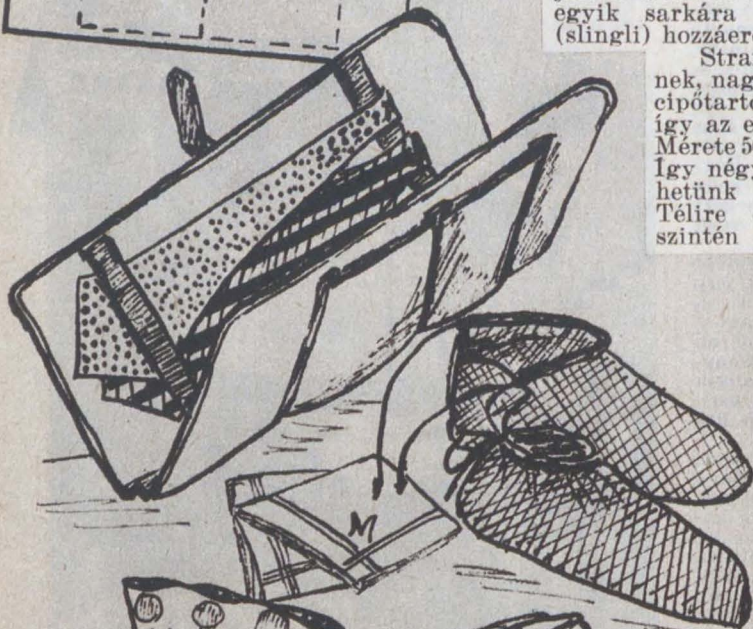
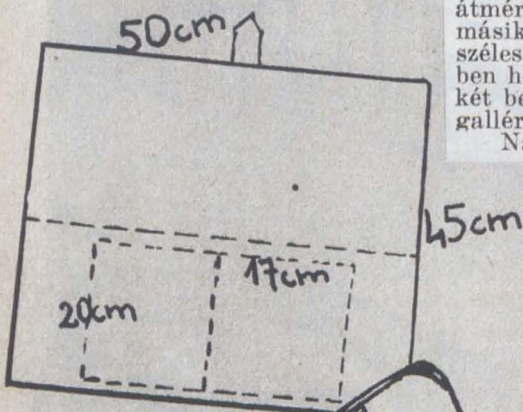
Nagyon célszerű a cipőtartó. Puha anyagból, lehetőleg flanelből készítjük, a szélen zsinórbefűzéssel. Ha a cipőt a tartóba tettük, a zsinórt összehúzzuk, hogy ne essen ki a cipő.

Mutatós nyakkendő- és zsebkendőtartót is készíthetünk a rajzolt minta szerint. Készülhet ripszből vagy flecből is.

A szabadban, a kertben, terraszon, strandon vagy hétvégen mindig jó, ha van kéznél egy ilyen célszerű, ételt melegen tartó táská. A külső fele csinos, virágos karton vagy bármilyen anyag, ami otthon, háznál található. Vatelinnal béleljük és a lábost konyharuhába takarva tesszük bele. A kendő egyik sarkára gombot varrunk és a többit kis hurokkal (slingli) hozzáerősítjük.

Strandon, kabinban, hogy a cipők rendben legyenek, nagyon célszerűen elhelyezhetjük őket egy ilyen cipőtartóban. Nyolc pár cipő számára van benne hely, így az egész család cipői, szandáljai elférnek benne. Mérete 50×85 cm. A kis rekeszek 17×12 cm nagyságúak. Így négyet helyezhetünk el egy sorban. Anyagul vehetünk mosóanyagot, kartont vagy műselymet. Télire ezt a cipőtartót a szekrénybe akasztva szintén használhatjuk.

Kellemes nyaralást kívánunk olvasóinknak és reméljük, hogy az itt felrölt holmik kényelmüket szolgálják. Zácsfalvy Klára

NARCISZVARÁZS

A herceg tüstént válaszolt:
„Tartom a fogadást, mert tudom: nyerni fogok!
Egyébként: mi a fogadás tárgya?”
Miss Mabel ezt válaszolta:
„Ha Ön nyer, megkapja azt, amit szeret. De ismétlem: Ön veszteni fog!”

6.

A pompás sátorban egyre vonzóbb lett az élet. Más volt ez, mint amit eddig láttak. Valami annyira új és érdekes, hogy a vendégek közül még a legfásultabbaknak is be kell ismerniök, hogy rendkívül szórakoztató.

A herceg hűségesen követte Miss Mabelt minden útján, bár Flavio is mellette volt. Az a férfi, aki a farkasveremben viaskodott a bestiákkal, minden bizonyossággal megvédi az amerikai leányt is esetleges támadások ellen. De a herceg mindig az oldala mellett kullógott. Gyanakodott talán Flavióra? Hiszen a herceg küldte szolgálóját, S mégis szüntelen ott van mellette. Féltékeny talán? Egy szolgálóra?

Miss Mabelt az is idegesítette, hogy a látogatók is megbámulták Flaviót. A hölgyek a legszemtelenebbül vizsgálgatták, sőt egyiknek az az ötlete támadt, hogy megkérte a herceget, adja vele Flaviót.

A herceg udvariasan ezt válaszolta:
— Forduljon Miss Mabelhez, ő rendelkezik vele.
Az amerikai leány ezek után szemébe mondotta a hercegnek:

— Ön ezt az apródot, akit szolgálatomra kirendelt, ügylátszik, nem tartja megbízhatónak.

— Hogy érti ezt, Miss Mabel?

— Mert ön őrzí az őrzőmet!

— Ön kísértem nélkül óhajt lenni, Miss Mabel?

— Az ön gyanakvását alaptalannak tartom.

A leány elragadóan mosolygott. Első kacérkodása volt ez a herceggel. A herceg nem árulta el, hogy mosolyát ellenállhatatlannak tartja, sem ennek ellenkezőjét. Meghajolt és udvarias hangon mondta:

— Ön tudja, hogy csak parancsolnia kell.

— Örülök, hogy jobban megbizik benne.

— Mindeneestre legyen óvatos.

Szívélyesen elbúcsúztak. A herceg már jó messze járt a sátorotbortól, mikor a maga nevét hallotta kiáltani:

— Don Giulio!

Római szokás a keresztnévén szólítani a társaság-beliéket. A herceg megállt, majd lassan visszament.

— Csak azt akartam mondani önnek, hogy sajnálom, ha megbántottam.

— Azzal, hogy őszinte volt hozzám?

— Nem akartam megsérteni. Az ön római szemében túlságos amerikaiasnak tűnhettem fel. Ebben az esetben különnek és nőietlennek. Kiváltképpen Flaviót illetően. Mert remélem, ezt is szélszélynek tartja?

— Ön még mindig szép tartalmat keres a szép edényben, Miss Mabel?

Az amerikai leány arcát halvány pír öntötte el.

— Ön fogadásunkra gondol? Nos uram, azt feladni nincs módomban. Most is azt állítom, hogy megnyerem! Eddig semmi olyasmit nem találtam ebben a fiatalemberben, ami megváltoztatta volna véleményemet. Higyje el, herceg, lesz bátorságom bevallani, ha csak látszata merülne fel annak, hogy csalódtam volna!

— Ön sokkal büszkébb, semhogy megcsalja önmagát.

Olyan hangsúllyal mondotta ezt a herceg, hogy a leány teljesen megbékélt. Mosolyogva nyújtott kezét, de ebben a pillanatban nem gondolt arra, hogy ellenállhatatlan lenne, ha rámosolyog.

7.

Ezentúl Flavio kísérte lovaglásain az amerikai leányt. Ez alól csak akkor volt kivétel, ha a társaság fűrjvadászatra ment a környező hegyekre. A madarak a terracínai partokról érkeztek s a hosszú tengeri úttól fáradtan megpihentek a hegyekben. Nem hálójával és csapdával fogták őket, hanem a vadászszabályok betartásával lőtték. Miss Mabel kitűnő célzó volt s rend-

szerint nagy vadászszákmánnyal érkezett a sátor-táborba.

Egyszer a herceg tökéletesen álcázott hurkokat talált remegő madarakkal, ami felette felbőszítette. A nyomozás eredménytelen maradt. A herceget módfelelt elkeserítette az eset, mert hiszen már csak néhány napot tölthetnek vendégei az ő birtokán, amikor is megtartják a szokásos narcisz-ünnepélyt.

Flavio is megtudta, hogy a társaság néhány nap múlva eltávozik.

— Eccelenza már távozni készül? — kérdezte.

— Már? Hiszen máris túlsokáig voltam!

Bármennyire is igyekezett, hogy türtőztesse érzelmeit Flavio, nem tudta eltitkolni azt a mély benyomást, melyet szép és jóságos úrnője távozásának híre rája gyakorolt.

— Holnap utoljára lovagolunk együtt, Flavio.

— Utoljára?

Hogyan ejtette ki ezt a szót? Hol szerezte ez az ember ezt a modort? Miss Mabel gyakran töprengett e kérdésen.

Másnap az amerikai leánynak eszelhez kellett folyamodnia, hogy a társaságtól elszakadhasson. Mert ma utoljára egyedül akart maradni Flavioval.

Pompás kirándulásnak ígérkezett a mai nap. Ragyogó délutáni órában, mikor a többi vendég déli álmát aludta, Miss Mabel Flavióval átvágtatott a mezőségen, melyben teljes virágjában pompázott a rekettye és narcisz. A komornának azt mondta, hogy csak vacsorára tér vissza, mert a Cavo erdein át a Campo d'Anniberala lovagol.

Az első ügetőroham után Flavio Miss Mabel mellé rugtatott.

— Szabad-e javasolnom valamit, eccelenza?

— Nos?

— Mivel eccelenza még nem látta a Monte Artemisiót, bátor vagyok figyelmét felhívni.

— Igaz, Flavio! A Monte Artemisio! Köszönöm, hogy eszembe juttatta.

Flavio biztosította, hogy az egész római birodalomban megközelítően sincs olyan szép tájék, mint a Monte Artemisio környékén.

— A hely tele van ősrégi romokkal, mert tetején valaha templom állt. Artemisa istennő szentélye. Azt tanultam, hogy ott Diana oltárán...

Flavio akadozott és hirtelen elhallgatott. Kerülte a leány tekintetét.

Nem! Ebben az emberben nem csalódhat. Nincs ügynevezett gentleman, aki ily gyöngéden tudna érezni.

Szégyenkezik azon, hogy jelenlétemben célzást tett arra a förtelmes szertartásra vonatkozóan. Mit tegyek, hogy a herceget meggyőzzem arról, hogy a fogadást megnyertem?

— Jól van, Flavio, menjünk az Artemisióra. — Mondotta hangosan.

8.

Roppant sziklavárként emelkedik az Artemisio a Molara-völgy fölött.

Miss Mabel megérkezésének első percétől szokatlan vonzalmat érzett e hegyesücs iránt. Itt az alkalom, hogy lássa és egyben búcsút is vegyen attól.

Előttük terült el a pusztaság, mint valami rekettyés mező. Az erdőn keresztül széles út vezetett odáig, ahol a herceg emberei azzal voltak elfoglalva, hogy a ragyogó bokrokat kivájják és halomba rakják. Miss Mabelnek nem tűnt fel, hogy Flavio a keskeny pásztorúton haladt, melyek olyan szűkek voltak, hogy hosszú botjával szüntelen félre kellett hajtania a virágfürtös gallyakat, nehogy a leány arcába csapjanak.

Ez a véget nem érő virágfelhő különös hatással volt a leány képzelőerejére. Úgy tetszett, hogy a világ minden aránya itt halmozódott fel. Acélkéj tollazatú madarak ijedten rebentek fel fészük-ről, a virágok felett sűrű rajban lebegtek a bogarak s dongásuk muzsikaként töltötte be a levegőt.

(Folytatása következik.)

Kókay Katalin és Mária, esztergomi előfizezőink elkészítették a Párisi Dívat rajza után e szép subákat

a csoda

„Aki hírt akar hallani a más-világról, az május elsején este legyen a Carraja hídnál vagy a szomszédos szobornál.”

Ezt hirdette a hírnök sippal és dob-bal Firenze szűk utcáin. Mindenki megállt s abbahagyta foglalatosságát, hogy a hírnököt meghallgassa.

A nap egyenesen letűzött cifra kabátjára s homlokán izdagságseppék gyönyözték. Mikor befejezte mondókáját, néhány mókát mondott a kíváncsiaknak, hogy izelítőt adjon nekik a törté-nendőkhoz, majd újra méltóságteljesen kiegyenesedett — „Előre!... Indulj!” — éklenen szipolással és bohókás dobo-lással tovább ment.

Pompás fölvonulásról volt szó a ta-vaszi ünnepély alkalmából, amely ez-úttal valósággal fényűzőnek ígérkezett. Mert a városban dúló pártviszály elült s annyi véres válság után teljes nyuga-lomban éltek a polgárok. Az a lobogó, mit a hírnök magával hozott, a San Priano negyed céházslaja volt s köz-tudomású, hogy ez a negyed többet ad, mint amennyit ígér. Mindenki szemé-ben mézes madzag volt az, hogy mit hallanak a másvilágról. S vajjon ki nem vágyakozott volna ezen az estén a Carraja-hídhöz, hogy szem- és fültanu-ja legyen az ott történteknek?

A céh vezetői felelősségük érzetében nagy buzgalommal igyekeztek; mert nemcsak a léha játékról és mulatságról volt szó, hanem komoly dologról is. Nyilvánvaló volt ugyanis, hogy a go-noszság és a bűn elharapózott a város-ban, minden a romlás felé közeledett s a közállapot évről-évre tarthatatlanabb. Egyetlen értelmes embernek se jutott volna eszébe tagadni azt, hogy a világ meg van áporodva, mint a sokáig állt bor, hogy a nap haloványabban süt, a levegő télen hidegebb, a planéták járása fenyegetőbb, az emberek kono-kabbak a bűnből. S bár ennek mély-séges oka a kikülváratatlan Gondviselés-nek volt a titka, senkise veheti magára azt a roppant felelősséget, hogy ne nézzen orvosló szerek után, melyeket ugyancsak a Gondviselés nyújt az em-beriségnek s melyek minden bizony-nyal elegendők a baj gyógyítására, ha helyesen és célszerűen alkalmazzák.

A túlvilágot, az utolsó ítéletet és a büntetést mindig ismételni kellett, mindig lángolniuk kellett a vétkes kép-zelet borzalmaiktól, hogy az ember meg-mentésére alkalmas eszközül szolgál-janak. A poklot minden borzalmával egyetemben az Arno-hídja mellett akar-ták bemutatni, ördögöknek és az al-világ gonosz szellemének öltözött fé-rfiaknak pedig a bűnösöket kellett mar-cangolniuk. Mert olyan az emberi ter-mészet, hogy roppant gyönyörűségét leli az ilyen kegyetlen játékban, mely-nek eredetijéről meg van győződve.

Május elseje ragyogó nappal és bal-zsamos, enyhe levegővel köszöntött be. A friss nyárfalombokat, melyek fűzé-rekben lógtak az ablakokból, a forró nap perzselte. Bármennyire is szenve-dett a nép a hőstől, kíváncsisággal vegyes türelemmel nézte a látványos-ságot.

A menet élén az Erény diadala ha-ladt, a szűzi szemérem kocsija, hátul a bekötött szemű Amorról. Az erényt drága, de nyagig zárt ruhájú szűzek személyesítették meg. Ezután a Türe-lem, unalmas, megnyúlt arccal, a Szelidség ölbetelt kézzel, lesütött szem-mel. A tömeg bámsz tekintettel figyelt s kezdetben nem gondolt semmit, ké-

sőbb azonban gúnyosra vált a hangu-lata. Ugy látszik, a gúny gyakoribb volt a városban, mint az erény. Mikor az Okosság közeledett kettős arcával, melyek közül esupán az egyikén volt álarc; mindenki tapsolt, hogy legalább a másik arcának nem kell izzadnia. Később Charitas jött szívvel kezében. Azt mondották neki fűtyüljön rá, a Reménytől pedig, mely az égre tekintett s újját féltelte, azt kérdezték, talán esőt kémlél?

A tömeg már unta s hazament volna, ha nem várta volna a Carraja-hídnál lejátszódo titkokat s nem számított volna arra, hogy ha majd jó az est, az Arno felől hűvösebb szellő áramlik.

Végül besötétedett anélkül azonban, hogy az est beváltotta volna a hozzá-fűzött nagy reményeket. Az Arno folyásával szemközti, halmokkal öve-zett látóhatáron mintha felhők tor-nyosodtak volna az égen s mintha tá-voli moraj hallatszott volna, amelyről azonban senki se tudta megmondani, hogy mennyőrgés-e? Fűledt volt a levegő. A tömeg lassan kigyózott a színhely felé. S e gyűrűző tömeg köz-velten közelében az Arno folyt a tenger felé. A hosszú fahíd meg-megreccent a tömeg súlya alatt: elől azonban — a látványosság színhelyén — néma csönd uralkodott. Ez a színhely három-négy bárkából állt, a nyílásokat bedeszkáz-ták s e padlón nyílt sátrak és barlangok sorakoztak egymás mellé. E barlangok-ban játszódtak le a misztérium jelenetei, vagyis a két halálos bűnnek büntetését itt mutatták be a hagyományos módon.

A bűnöket félig meztelen alakok személyesítették meg, kik torkuk sza-kadtából üvöltöttek, ugráltak, táncol-tak s igyekeztek a kínzások elől men-különi. Az ördögök hiányosan fedett tagjaik barnára és feketére voltak má-zolva, szájkülből irtózatos tüzes nyelv lógott s arcukon iszonyatot keltő ál-arcot viseltek. Nevelés és borzalmas képe volt ez a pokol irtózatának s en-nek megfelelően a tömeg is ép ily ve-gyes érzelmekkel fogadta. Az első be-nyomások alatt ijedten a híd karfájába kapaszkodtak, vagy a szomszédja ru-háját ragadta meg. Szemük meredten bámult, ajkuk tágranyílt. A borzalmas látvány azt kiáltotta mindenki fülébe: — Látod! te rád is ez vár, örökkön örökké!

Ez a tömeg a maga erőszakos és egy-szerű gondolatmenetével, nem látott ebben semmi rendkívülit. Nem pusztán üres szavak azok, hogy az ember a semmiből belép a zavaros fényű világba, vakon tapogat jobbra-balra, s végül belökik az örökké kavargó gyehennába! A paradicsom megköveteli a poklot, már csak ellensúlyul is, mert ketten alkotják az örök igazság mérlegének karját. A föld és az ég pokol nélkül olyan, mint a kormány nélküli hajó. Ha elzárjuk a pokolba vezető lépcsőt üresen áll Jákob latorjája is. Sőt az egész eget el lehetne hagyni, a földet el lehet képzelni laposnak, az égboltot csillagtalannak, — de pokol nélkül nem lehet elképzelni a világot!

Firenzének ez a mozgalmas, izgatott korszaka, mely rügyfakasztó tavasi erőt rejtgetett méhében, visszatük-örzte úgy az égnek, mint a pokolnak fényét. Az Apokalipszis látomásaiban mind a két oldalról összecsapott a láng; az etrekekek vad buzgósgában, San Francesco eskizásában fékezhetetlen erő nyilatkozott meg, mely szeretetre és gyűlöletre is hajlott. Amit Firenze

népe a Carraja-hídnál látott, az már régóta ismerős az ő gondolatai és álmai előtt, egyeb — most — a testi szemlé-letés révén közelebb esőnek tűnt fel.

De nem sokáig; mert a tömeg ezek-ben a rémületes alakokban csakhamar felfedezte szabóját, takácsát, lakatosát, akik ünnepnapokon leányokkal évőd-tek, pityókásan tértek otthonukba — s ezzel megtört a varázs. A halálos vétekekben mindenki saját magára is-mert, de nem borzalommal, hanem groteszk nevetésre ingerlő érzéssel. Ez meg ez vagyok én, de az életben nem így festek! A látványosság már nem tűnt veszedelmesnek szemükben; ví-dám, bohókás farsangi felvonulássá vedlett. A tömeg egyre jobban figyelte az immár ismerős alakok előadásának minden részletét, nevetett s vasok écek röpködtek a levegőben. A misz-tériumot a teljes ellaposodás fenyegette s a borzalomnak semmi nyoma se ma-radt volna, ha az ég nem terül el fö-lötte titokzatos komorsággal s nem tükröződik vissza az Arno fátyalfény-től barázdált hullámain.

Valaki megszólalt a bárkában: — Menjetez kissé előbbre, jó embe-rek! Onnan nézzétek!

A tömeg a híd közepé felé tolongott. Honnan ez a hirtelen változás, melyet mindenki érzett? Miért lett egyszerre akkora csönd s mi az a szag-gatot kiáltás, mely e csendből felszállt s megfagyasztotta a vért?

A híd közelében nagy bárka veszte-gelt; olyan volt, mint a többi, ugyan-az a játék folyt rajta, mint a többin; meztelen testek vonaglottak a fájda-lomtól, korbácsok suhogtak s kénköves lángok égtek, s a meztelen testeken vér folyt.

A tömeg nyomban megértette: ez itt, már nem játék, itt már valóságos go-nosztevőket ítétek halálra, odaaján-dékozva testüket az ünnepélynek, mint ahogy füstölőszert szórnak a máglyára, hogy a levegőt tisztítsa meg a beteg-ségektől. Sokat felismertek közülök; fanatikus etrekekek voltak, kik a lelkek romlását tanították, nemkülönben gyil-kosok, kiket emberirtáson kaptak rajta.

E látvánnyal szemben tökéletesen elmosódott az a benyomás, hogy a többi, kissé távolabb bemutatott misz-térium csupán játék. Amit a tömeg az imént látott, époly borzalmasnak tűnt fel előtte, mint az, ami ezen a bárkán történt. Minden újra valóság lett s az Arno-folyó egész felületét újra a pokol foglalta el, mely az emberekre vára-kozott.

Mindenki megilletődött, magába szállt s küzdött a lelkiismeretfurdalás-sal. Ezt a látványt nem lehetett sokáig nézni, az öntudat összeomlott súlya alatt. Lent a bárkán egyre hangzott: „üssétek, üssétek, kinozzátok, égessé-tek!” Semmi könyörület, semmi irgalom. Azonban a hóhérok is belefárad-tak a rettentő munkába. S felhangzott az elítélte hangja is. A tömeg hirtelen elhallgatott s sóváran figyelt.

— Kegyelem! — ordították a gyilkosok s hangjuk olyan volt, mint az ártatlan gyermeké: „öljetez már meg ben-nünket, öljetez meg!”

A halál kell nektek? Az már itt van. Már a karmal között tart. Simuljatok hozzá, rejtsetek fejeteket a mellére. No, édes-e a nyugalom, puha-e az ágy, busás-e a tetek jutalma? A halál, mely rátok vár, a gyötrelmek örökké-valósága!

Az áldozatok a rémületől szinte megmerevedtek, mint a gyermek lázas képzeletének szörnyeitől. Mit mondtak a hóhérok? Nem is tudták, nem is hal-lották. A tűznek fénye visszaverődött kifordult, tágranyílt szemgolyójukon, halvány, kintől eltorzult vonásaikon.

Az egyik etretek, ki tagadta Istent, a tortura után úgy reszketett, mintha fázott volna. Körülnézett merev, szik-

rázó tekintettel s felett kínzóinak. Mindenki elhallgatott, hogy hallhassa.

— Ó, ti emberek, ti vak emberfiak, nem volt igazam. A pokol rettenetes valóság. Itt van körülöttünk, most és mindörökké! Semmi más nincs itt, csak a pokol! Itt ég a ti vad szívetekben, itt szikrázik tekintetek gyűlöletében. Az a mi sorsunk, hogy kinezünk és kinezassunk örökké. Egyre újabb máglyákat raknak, szívek porladnak el, a szél elviszi a pernyét, de a láng mindig ugyanaz marad!

A tömeg rémülve hallgatta s megértette. Vagy nem volt igaz, mindaz, amit mondott? E látvánnyal szemben, ez érzelmeikkel szemben, ki mert volna kételkedni abban, hogy ez nincs így? Látszott mindenkinek a szemében, hogy ma roppant sokat tanult. Hogy az élet gyűlölet. S hogy a halál gyűlölet. Mire való hát akkor az egész cél?

Közeledett immár a felelet a kérdésekre. Mindenki hallotta s mindenki megfogott a vér a villámként jövő rémülettől. A forró, tikasztó levegőben füttyölt valami, talán a szél, ordított, hörgött a vihar, nekifeküdt a városnak, a hídnak és az Arno tükreinek. Egész nap ott lógott a levegőben, vésztlóslón, fenyegetően, feketén kiterjesztett szárnyakkal, melyekkel csak néha fodrozta a folyó vizét. Azután hirtelen kitért. A hídon állók s a parton báméskodók rémülten menekültek a híd boltozatos ívei és árubódéi alá, de már későn. A vihar felduzzasztotta a vizet, nekilódította a híd oszlopainak és deszkafalának s roppant útéseiteől a híd összeomlott. A sötétségől úgy csapott fel az egetverő, rémült ordítás, mint a villám s a hullámokban rokonok és ismeretlenek, jóbarátok és ellenségek kavargotak kétségbeesett viaskodással.

A tömeg belekapaszkodott a híd roncsaiba, de ezek letörtek, mint a fa ágai a gyümölcs súlya alatt. Majd felkapaszkodtak a bárkákra, hol a tüzet a záporos eloltotta s úgy a hóhérok, mint az áldozatokat egyszerre elnémította. Mint ahogy a zavaros álom mossa el a valóságot, úgy söpörte el a megdagadt, vadul háborgó Arno a tükreken rendezett borzalmakat, összekavarva mindent egy borzalmasan vergődő alaklalan tömeggé. Nem volt menekülés, sehol egy fény sugar, csupán rémületes vak sötétség a fénytelen, komor éjszakában.

Gondoltak-e vajjon valamit azok az emberek, akiket az örvény a mélységbe sodort? Felfogták-e vajjon a történeteket? Visszaemlékeztek-e arra a rémítő álomra, mely csak az imént ejtette hatalmába érzékeiket? Érezték-e homlokukon az anyai kéz simogatását, mely minden tévúton járó vágyat helyes ösvényre vezérel s minden nyugtalanságot eltűntet? Senkise gondolt semmit, nem tudott, nem érzett, nem látott semmit!

Mikor másnap az Arnóból kihalászták az áldozatokat és hóhéraikat, a színészeket és nézőket, a jó embereket és a gonoszakat — minden arcon egyazon kifejezés ült, minden vonás nyugalmasra simult.

Azt is lehetetlen lenne megmondani, mit gondoltak és érezték az életbenmaradottak. Sírta és imádkoztak Istenhez oly szavakkal, melyeket szüleitől és tanítóiktól tanultak. A léha fejek azonban — kiváltképpen azok, akik nem voltak jelen a nagy katalizmánál s nem láttak semmit — tréfálkozva mondták:

— Nos, azok akik kíváncsiak voltak hírt hallani a túlvilágról, ezt első kézből hallhatták most, még pedig sokkal gyorsabban, semmint remélték.

Giovanni Villani krónikájában, mely oly száraz és megbízható, mint a kereskedő könyve, ezt az eseményt nagyon röviden, színtelenül jegyezte fel az 1304. esztendőben a Megváltó születése után.

Kis történetek — nagy emberek

Beaumarchais az udvarnál

Beaumarchais, a nagyszerű Sevillai borbély és a Figaro házasságának zseniális írója szegény órák fia volt, maga is kezdetben ezen a mesterségen tengődött, de emellett mesterségesen játszott a hárfán. Nagyon jó kiállású fiatalember lévén, aztán meg jó humorával sok barátot szerzett magának s mielőtt még egy alsóbbrendű udvari tisztviselő bús özvegyét feleségévé tette, bejutoit az udvarhoz s egy alkalommal Marie Antoinette hallani akarta hárfajátékát s akkor az egész udvar jelenlétében nagy sikere volt. Már látni lehetett, hogy Beaumarchais pozícióra fog szerelni az udvarnál, amiért nagy lett az irigység körülötte. Egy uracs, hogy nyilván megalázza, odaadta neki óráját:

— Mondja csak Beaumarchais úr, mit érhet ez az óra?

Az öleles költő rögtön állta, hogy miről van szó e percben, átette az órát és a szakértő tekintetével nézegette, s aztán mintha véletlenségből történnék, a földre ejtette.

Az uracs ingerülten szólt rá:

— De ügyellen!

Beaumarchais nyugodtan felelt:

— Tényleg van benne valami; ügyetlen vagyok, már gyerekkoromban is az voltam, atyám azért nem adott a saját mesterségére és minden lettem, csak éppen órák nem!

Nagy Frigyes, a lovagias

Nagy Frigyes nem nagyon értette a tréfát, amikor valami kedve ellen történt: olyankor katonásként járt el még a hölgyekkel is.

Egyszer például meglőrtént, hogy egy operanékesnő úgy otthagya Berlint, hogy még a színház kapufélfájától sem vett búcsút. A király egy svadrón huszárt küldött utána és azokkal hozatta vissza és rögtön maga elé parancsolta.

Frigyes mordul szolt rá:

— Asszonyom, miért távozott el tőlem? A művésznő kétségbeesve borult a király lábához, mire Frigyes felemelte és gyengéden így szólt:

— Ne féljen kérem, én csak el akarom búcsúzni öntől. Isten önnel, asszonyom, szerencsés utat!

A tragikus válasz

Heim Ernst Ludwig híres berlini orvosot olyan beteghez hívták, akinek az ágya körül nagyon sokan gyülekeztek össze: rokonság, amely a hatalmas örökségre áhítozott. Az orvos mindenkit kiküldött a szobából, hogy nyugodtan megvizsgálhassa a beteget. A vizsgálat után, amikor távozni készült, az egyik rokon hozzálépett és megkérdezte:

— Hogy érzi magát a beteg?

Heim így válaszolt:

— Legyenek elkészülve a legrosszabbra... A beteg rövidesen felgyógyul.

Nagy Péter francia földön

Amikor Nagy Péter cár „minden oroszok Atyuskája” Párisban járt a város néznivalói között megnézte a Sorbonne templomát is. Ebben az egyetemi templomban áll Richelieu kardinálisnak, a nagy államférfinak a szobra. A cár megállt a szobor előtt, aztán így kiáltott fel:

— Ó, nagy ember! Mért nem élsz az én időmben! Szívesen neked adnám országom felét, hogy cserébe megtaníts arra, hogyan kormányozzam leghelyesebben a másik felét!

Aki így tesz, annak korpás a feje és hullik a haja!

De holnap ugyanebben az órában a fejbőr viszketése megszűnik, A KORPA eltűnik, a hajhullás megáll.

A korpás hajúaknak rendszerint a fejbőrük is viszket; így fenti mozdulattal a nyilvánosság előtt önkénytelenül is elárulják e fogyatkozásukat. Az ilyesmi nemcsak visszataszító, de állandóan hanyagá teszi a külsőt, mert a frizura rendtelenné válik. Mindezeket egy csapásra segít a Leton borkinos hajvíz.

Megmossa először fejét shamponnal. Utána bedörzsöli haját a Leton borkinos hajvízzel. A korpás és a fejbőr viszketése azonnal megszűnik, a hajhullás megáll. Hogy ki ne újuljon, elegendő a Leton hajvízes rendszeres bedörzsölés, mely egyszerűen a hajszálak tisztaságát és természetes táplálékát is jelenti.

De más előnyök is mutatkoznak. A haj növekedésének zavaró jelenségeit, a korpát és fejbőrviszketést — a kopaszág előjeleit — a hajszálak elégtelen táplálkozása idézi elő.

Amikor tehát Leton borkinos hajvízzel dörzsöli haját, különféle tápláló és erősítő anyagokat juttat a hajszálakhoz és hajgyökerekhez. Ezen éltető elemeket életképessé teszik. Így visszanyerik egészségüket és erejüket. Az egész hajzat megfiatalodik, fényessé, tömöttebbé, ruganyosabbá válik és nem öszül idő előtt.

Ma már több ezer nő és férfi használja a Leton borkinos hajvizet, megszabadulva ezáltal a szánalomraméltó kopaszágtól. Fogjon hozzá még ma a Leton hajápoláshoz. Az erre fordított csekély összeg ezerszeresen visszatérül a megmentett haj értékében. **Még ma este!** Mert minden elmulasztott nappal a hajzat állapota súlyosbodik. Beszerezhető szaküzletekben. Kis üveg Leton borkinos hajvíz ára P 2.86. Nagy üveg P 4.14. Ha valahol nem volna, töltsé ki az alábbi szelvényt, ragassza egy levelezőlapra és küldje be.

T. Hunnia laboratórium, Budapest. Erzsébet-körút 56.

Kérem egy kis — nagy — üveg Leton borkinos hajvizet utánvétellel küldeni.

Név

Pontos cím

PD

JANCSIKA CSAVARGÓ LESZ

IRTA: MARTON KÁROLY

Janesika azok közé a szerencsétlen flótások közé tartozott, akit soha senki még pályás korában sem tartott szépnek. Még az édesanyja sem leste gyönyörködve, hogy mikor mosolyodik el álmában az anygokkal való pajzánkodás közben, mert hát az a sápadt, tőrékeny asszony, aki édes kis magzatoknak nevezhette volna Jancsikát, annyira megkedvelte a szülészeti klinika ágyán a gondtalan pihenést, hogy egy hajnalban — négy nappal a rosszképjű lurkó születése után — nem volt hajlandó többé sem agyongyötört mélykék szeméit felnyitni, sem a sokat görnyedt derekát fájdítani.

Az örömtelen robotot így szabotálta édesanya lement oda, ahol nincs folytonos nagymosás, nincsenek bepálinkázott férjek és a házfelügyelők sohasem gorombáskodnak a hátralékos lakbér miatt. Egy borostás állú, vérágas szemű férfi akkor olyan heves ellágyulással ölelte magához a kis Jancsikát, hogy egy terjedelmes madámnak kellett megakadályozni az agyonszorítást.

— Legjobb lesz, jó ember, ha itt hagyja a gyermekét, a menhely aztán majd felneveli tisztességesen, — mondta a madám, de Kosaras Jánosban ekkor furcsa indulatok és nagy megjavulási szándékok gerjedeztek. — Inkább a számtól is megvonom a betevő falatot, de a gyerekeimet, az én gyerekeimet nem adom idegek keze-lába alá. Majd fölneveli az anyám...

A betevő falatot aztán csakugyan elég gyakran megvonta magától Kosaras János, de a lefolyó italt annál ritkábban. Így aztán a rózsaszínű, pézses utalványok egyre szórványosabban érkeztek meg Válicskaházra övzve idős Kosaras Jánoséhoz, úgy másfél esztendő múlva pedig egy halálos végű népligeti verekedés után végleg elmaradt.

Egyszer aztán az öreg Kosaras néni is elkívánczolt a gyomlálástól, derékfájástól és nélkülözéstől mentes másik világba, a kis Jancsika pedig mégis csak idegek keze-lába alá került — kegyelemkenyérre. Egy ideig a körorvos tartotta, akinél a nagyanyó életében a kamralakásért takarította az udvart, gondozta a kertet és hordta egy-egy jófialatért a szakácsnő üzeneteit egy csinos vasutasnak. Amikor a körorvos a járási székhelyre került tisztí orvosnak, Jancsikát a segédjegyzőék veték magukhoz, de ott az ideges, pedáns asszonykának annyira az „idegeire ment” a folytonos edénytörés, meg virággy-taposás, hogy Jancsika a kanászlakás egyik szögletét volt kénytelen otthonává fogadni a kanásznagybácsi hat gyermekének társaságában.

Ekkoriban már, ha valahol, a faluban nem akadt tettese egy-egy betört ablaknak, a kanászlakásban mindig Jancsika hátán, vagy fenekén akadt dolga az ostornyélnék, mert hát „ennek még a szeme se jó” és a néplögika nem igen magyarázta, hogy micsoda összefüggés van az elszakadt nadrágok, ellopott harangkötél, betört gyermekorrok, letépett virágok, meg a kis árva kanacsalsága, örökké kócos haja és nagy fülei között, hanem egyszerűen megállapították, hogy ez a kölyök tele van pesti romlottsággal (egy hetes korában került falura) és egész biztos, hogy egyszer még vagy a templomperselyt rabolja ki, vagy a falut gyújtja föl.

Jancsika nem is nagyon igyekezett megcáfolni a közvéleményt. Riadt, bizalmatlanul vibráló tekintete

elkerülte az emberszemeket, a feddő oktatásokra elinalás közben nyelvtögtetéssel felelt s csak olyankor látták kacagni, mikor valakinek büntetlenül számárfület mutathatott. Szorgalmasan pofozgatta a közeli és távoli szomszédok egyetlen csemetéit és elég gyakran megdézsmálta a tyúkólak friss tojásállományát, hogy sárgára masztaljon egy-egy szülői simogatástól gömbölyödő gyerekeire.

Legfőbb élvezete a gyümölcszedés volt s mivel azt csak a más fajn gyakorolhatta, bizony elég gyakran látogatta meg hivatlanul a falu gyümölcsöseit. Egyszer a plebános fenyegetéseire olyan szerencsétlenül ugrott le a cse-resznye-fáról a gledicsia-kerítésre, hogy egy tövis a szája szélétől a fülig felhasította sovány kis arcát. Örök nyoma maradt ennek s még rútabbá, még visszataszítóbbá, perselykifosztást és falufelgyújtást még fenyegetőbbben ígérővé vált a képe. Amikor a következő ősön először jelentkezett az

iskolában, az egyik tanítónő szellemeskedve mondta a káplánnak:

— Káromkodik, aki azt mondja, hogy ezt az Isten a saját képére teremtette.

Évek múlva aztán Jancsika unta, hogy mások és saját csinjeiért mindenki elől menekülnie kelljen, vagy talán a kanász akarta hasznosítani a mozgékonyágát, tény az, hogy tizesztendő korában már alig lehetett a faluban látni. Iskolába csak annyit járt, amennyire nagyon muszáj volt, a többi idejét a legelőn töltötte. Lábat a tüske, őszidő, tavaszi sár és az országot apróra tört bazaltkőve ugyan alaposan megviselte, de verést már legfeljebb este kapott, ha nyakon legyintette valamelyik csúfolódó unokatestvérét, vagy elszundított kukoricamorzsolás közben. Nappal övé volt a világ, vagy legalábbis a legelő és olyan vidáman eljátszódzott a pulival, meg a sajátfaragású ostornyélét, hogy a kasznárek Emilkéje sem különben a kisvasúttal...

Egy délelőtt a kivénült kan passzusa miatt órák-hosszat kellett Jancsikának ácsorogni a községházán. Volt ideje kócos madzagot kötni a macska farkára, két szép tollat kitépett a pulyka farkából és sikerült gumiarbikummal bekennie a kishíró dobverő pácáit, míg végre elkészült a passzus és lóbolhatott ki a legelőre. Ott kinn a kanász jól összeteremtette a késedelemért, délután pedig kétszer is belepottyant a vizes árokba, miközben a Gombásék csavargó süldőjét terelte vissza a csürhéhez. Este, amikor hazaért, az ánya, a kanásznő, mingyárt a kezébe nyomta a petróleumos füvet és a boltba szalasztotta. Visszafelé menet valami furcsa érzés szorongatta Jancsika torkát. Sírni szeretett volna s olyasmí forgott a fejében, hogy ő tulajdonképpen boldogtalan egy kissé.

Olyan előérzetfele volt ez, ami nagyon hamar és nagyon szomorúan beigazolódt. Ahogy a kanászház felé robogott nagy sietve, hogy jusson még neki valami a már kitálatl vasesorából, látja, hogy két csendőr megy be a kanászház kis kapuján egy esküdttel. Az előérzet szorongással fokozódott. Jancsika meglasztotta a lépteit, nem a kapun, hanem a ház hátulján levő kerítés felől ment be s az ajtón kívül hallgatózni kezdett.

— A gyerek ott esellengett a főjegyző úr asztala körül és eltűnt az aranyóra. Más nem vihette el, mint ez a vásott csavargó...

A csendőrtiszthelyettes mondta ezt, aki a mult nyáron is megverte Jancsikát, amikor „ismeretlen tettesek” ledobálták a sürgönyoszlopok porcellánjait s Jancsika a kemény vád hallatára, majdnem felordított fájdalomában.

Dehogya vitte ő el az aranyórát, nem is látta. Sokkal jobban érdekelte a gumiarbikumos edény, amit csakugyan elcsent. Dehát itt vannak érte a csendőrök s azok egész biztosan nem hisznek neki. Holnap talán már börtönben lesz és Isten tudja, mit csinálnak vele az aranyóráért, amit nem is látott...

Amikor nem sokkal később a kanásznő kiment, hogy megnézze, hozza-e már a gyerek a petróleumot, Jancsika már a kertek alatt futott az erdő felé. Nem tudta, hova, merre megy, csak azt tökéltte el halálos határozottsággal, hogy inkább elemészti magát, minthogy csendőrkézre kerüljön.

Azon az éjszakán egy szalmakazalban aludt Jancsika. Félórán-kint fel-felzezzent és beljebb fürta magát. Reggel jóidőben nekivágott az országútnak és egész napi élleme három felérett tarlórépa volt. A faluk alján itt-ott őszi körték mosolyogtak rája, de Jancsikának a fáramasztástól is elment a bátorsága. Százszor is megfordult esunya kis madárfejlében a gondolat, hogy a legközelebbi faluban bemegy valamelyik gazdához, felajánlkozik szolgálatra. A megvalósulás azonban mindig elmaradt. Nem mert sehova sem bekopogtatni, félt, hogy már ott is tudnak az eltűnt aranyóráról, meg az ő zökéséről.

Talán már a negyedik napja hajszolta a kétségbeesés a nagy bizonytalanság felé, amikor egyik este egy útszéli kocsma mellett nagy tehergépkocsit vett észre. Ponyvával volt letakarva, a ki-

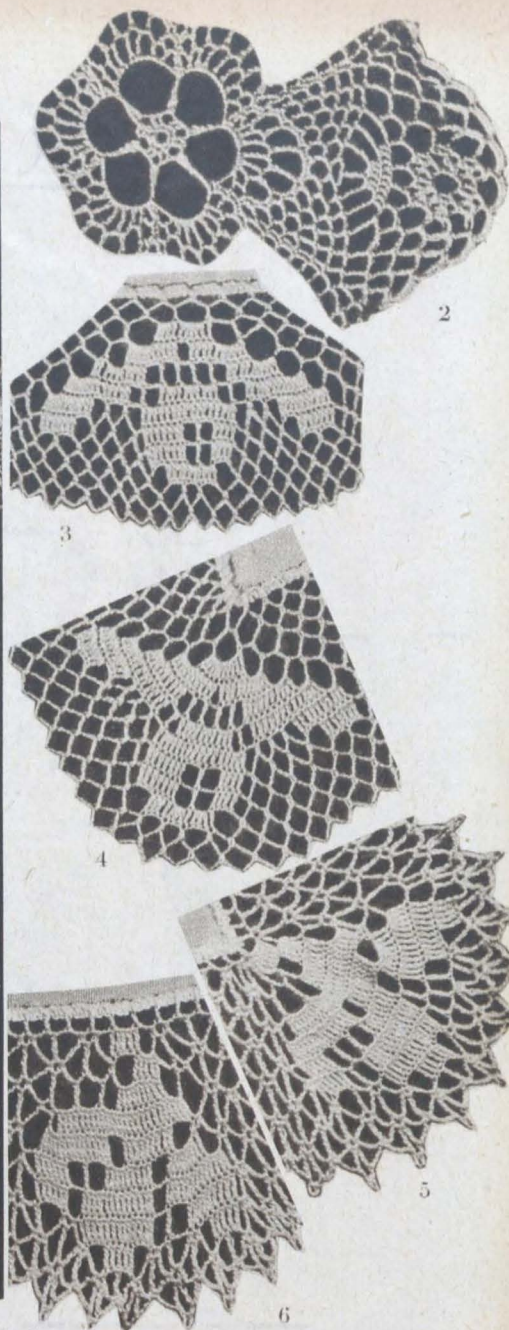

B 7446. Csecsemőknek való kabátka és fejkötés szalag befűzéssel. Szabásmintájának ára bérmentve 68 fillér

LESZÁMOLHATÓ HORGOLTSZÉLŰ DÍSZSEBKENDŐK

1

2

3

4

5

6

séről, meg a vezetője benn ültek a kocsimában s Janesika egy iramodással a ponyva alá bújt két láda, meg egy hordó közé. Egy darabig dobogott a szíve, de aztán mikor megindult a nagy mótorkocsi és órákon keresztül egyenletesen róttá a kilométereket, egyre kevésbé félt a felfedezéstől. El is szunnyadt később és arra ébredt fel, hogy a gépkocsi áll és mellette emberek beszélgetnek, majd a ponyvát kezdik bontogatni. Janesika szeméből pillanat alatt elrepült az álmoság. Felállt és ahogy a ponyvát lehúzták, már ugrott is, hogy neki-iramosdjon a soha nem látott, forgalmas városi utcának. Kiabálás, lábdobogás támadt mögötte és ötven lépést sem szaladt, amikor bekerült egy rendőr karjaiba.

Kérdések zuhogtak feléje, ő szinte megnémult, csak mereven, riadtan tekintgetett körül félóra mulva pedig egy aranygalléros ember asztala előtt állt s a rendőr hangját hallotta félbódultan:

— Kapitány úr, alázatosan jelentem, egy kis csavargót előállítottam.

— Csavargó! Ez én vagyok — gondolta Janesika. — Csunya szó ez is, de mennyivel kegyetlenebb a „tolvaj” és egész biztosan azt is a szemébe vágják nemsokára.

Sokáig tartott a kihallgatás, de a kapitány türelmes ember volt s végülis papírra került Janesika elbujdosásának egész története.

— Hát ha igazat mondtál, ílam, akkor holnap hazatazol. Most menj el szépen a rendőrbácsival.

Tiszta, világos szobába került Janesika, de rács volt az ablakon s az ajtót is rácsukták. Itt aztán kitört belőle minden visszafojtott keserűség és olyan keserves

sírásba kezdett, hogy összefutott az egész rendőrpalota. Tizenegy éves szívének minden elraktározott fájdalma hangot követelt és egyre erősebb bőmbőléssel hajtogatta, hogy engedjék el, ne vigyék a csendőrhöz, ő nem lopta el az aranyórát. A rendőrök egy darabig esittgatták, ételt hoztak neki, majd fenyegették, hogy fogja be a száját, végülis újra rázárták az ajtót.

Órák mulva fáradt bele Janesika a keserűségbe. Megkóstolta az ételt, de nem ízlett neki, bár előző nap is csak nyers répát evett. Lefeküdt a tiszta vaságyra, magára húzta a két nagy pokrócot és elaludt. De nem sokáig. Arra ébredt, hogy hideg rázza, majd valami szúrós forróság járta át az egész testét. Az éjszakai ügyeletes rendőr meghökkenve tapasztalta, hogy a délből még jótorkú kis „csavargó” lázasan hánykolódik és félrebeszél.

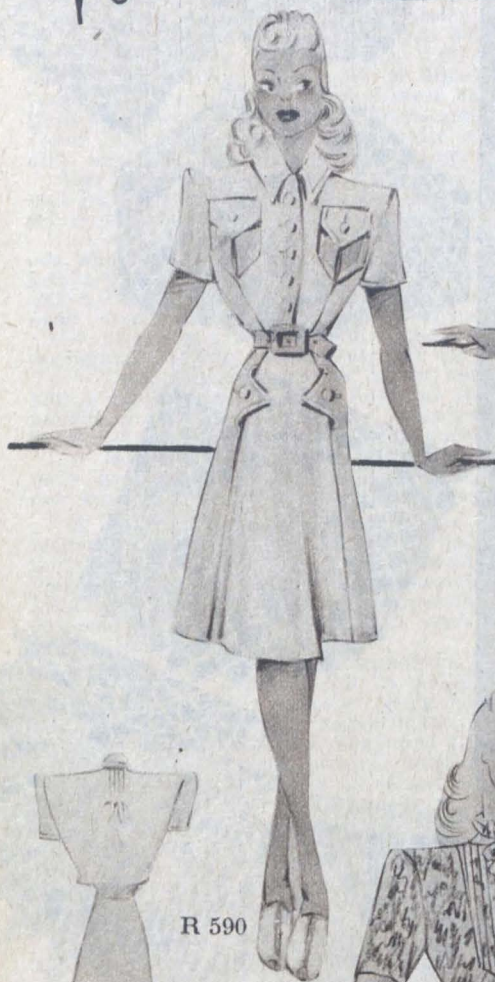
Reggel már fehér kórházi ágyon feküdt s ott riadt fel negyedóránként, hogy a csendőrök megkötözték, pedig nem is lopta el az aranyórát.

Az orvos fejesevélva tapogatta a pulzusát, fehér főkötős, szelid tekintetű apácák vizes ruhába csavarták, de Janesika rettegése nem hagyott alább. Már nem sirt, nem kiabált, csak riadtan nézett az ajtó felé minden zörrenésre és várta a csendőroket.

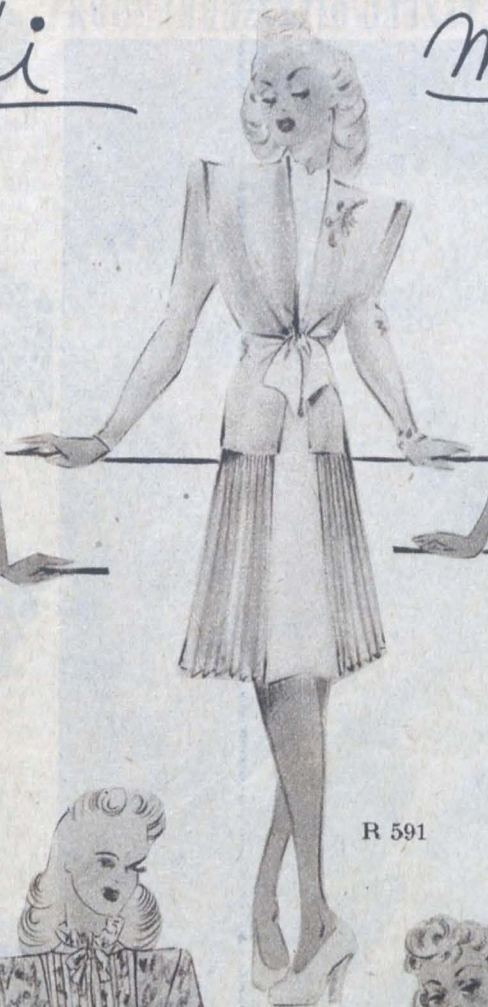
Ljédt tekintete csak akkor vált mosolygósra, mikor két nap mulva meglátogatta a türelmes kapitány és komoly hangon elmagyarázta neki, hogy kár volt megszökni hazulról, mert az aranyóra megkerült, még akkor este, mikor a csendőrök a kanászházban jártak. Nem is lopta el senki, a főjegyző a kaszinóban felettette délelőtti sörözés közben...

Külföldi

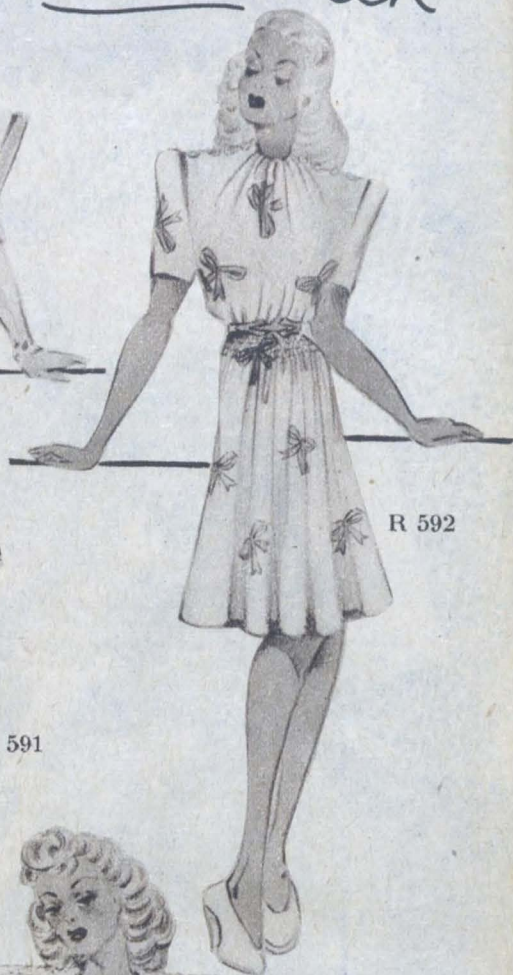
modellek

R 590

R 591

R 592

R 593

R 594

Bármely model
szabásmintájá-
nak ára bérn.
96 fillér

R 590. sz. Csinos vászon-
ruha ügyesen elhelyezett
zsebekkel, egyszerű sza-
bással.

R 591. sz. Nyári santung-
kosztúm. Az alj körül le-
rakva, a kabát érdekes cso-
korra kötődő csukással.

R 592. sz. Fiatalos úde dél-
utáni ruha himzett szalag-
csokrocskákkal. Az alj ré-
sze húzva, saját anyagá-
ból behúzott gombokkal
csukjuk.

R 593. sz. Délutáni ruha
előnyös, karcúsító sza-
bással.

R 594. sz. Nagystélyi toa-
lett. Nehéz selyem- vagy
tafruha mély kivágással,
fehér csipkeboleróval és
zsebbel.

(Braun rajzok)

Felkérjük olvasóinkat, hogy rendelés-
nél az ábrák alatt feltüntetett össze-
get előre küldjék be, mert utánvéte-
les szállításnál a posta 75 fillérrel
többet számít

CSILLAG BEVONULT

IRTA: SZÉKELY MOLNÁR IMRE

Kemény, szigorú ember volt az apám. Szemöldökének egyetlen rángásával ki tudta fejezni örömét, vagy haragját. A minap is villámot szórt a tekintete, mikor meglátott az ámbitusról, Miskával, a lovászgyerekekkel.

A dolog úgy történt, hogy patkolni ritték Villámot, a hároméves csikót. A kovács papucset húzott a csikó mind a négy lábára, mert jóvérű, ijedős állat volt a Villám. Minden neszezésre külön érzéssel figyelt, s ha nem tartották mingyárt kézben, rúgott is meg harapott. Idegölő volt a vele való bánás.

A vasalásba belelázadt a kovács, a lovászgyerek, de maga a ló is. Szeliden túrte hát, mikor Miska a háttára pattant az ellen se volt kifogása, hogy engem maga elé ültessen a nyeregbe. Trappban mentünk.

Az artézi kútnál történt a baj. Szeles menyecskék incselkedtek a legényekkel, akik aztán megzargatták a felhéréselekedet. A sikongástól, meg a bádognakant zörejétől úgy megijedt a Villám, hogy kitört. Átugorta a vízesárkot és a nagy lendülettel messze lerepültem a nyakáról.

— Katonadolog — kiáltották többen is felém, onnan a kútól.

Talpra is szökcentem, mint a macska. A Villám meg vágatott szemeszögtébe a ház felé.

Apám jól látta a jelenetet. Kiment az udvarra az itatóvályú mellé, ahol már lombjukat hullajtották a fák. Egnek szökö jegenyék és nyárfák, mint a megvert katonák hullajtották le érmeiket a földre. Jöttére a hatlyuskedvű libák is hangos gigágotással rebtentek széjjel.

Villám az udvarra ért. Apám egyik kezével elkapta a zablát, a másikkal meg kiemelte a nyeregből Miskát. Kicsit megrázta az ég felé, mintha az ólmos fellegek között meg akart volna fenyegetni valakit. Aztán eldobta magától. A lovászgyerek hetet bukfencezett a fű sarán, és amikor feltápáskodott, csak annyit sziszegett feléje a foga között:

— Takarodj!

A sárga csikó még ijedősen toporzékolt, de a fejét engedelmesen odahuntya az apám kezére.

Estebédnél apám röviden szólt:

— Kitekerem a nyakadat, ha még egyszer lovazni mersz, de ha félévre tiszta jeles leszel — tette hozzá engedelmesen, — veszek egy kis lovat neked.

Erosen közeledett a karácsony, és vele a bizonyítványkiosztás ideje. A jelesek körül nagyjában nem is volt hiba, csak számtanból állottam gyöngécské bukásra. Ki kell javitanom szerencsével, éreztem már az első pillanatban. De hogyan? Aztán megtaláltam a módját.

Cudar idő volt. Már reggel óta esett a hó s a pocsétás tőcsák jegén sinkóztak a gyerekek. Mihú bá', a tanító a konyhában ögyelgett.

— Lesz-e meleg víz? — zóhorált a feleségére. A gyerekek ott settenkedtek körülötte. Bizsu, a legöregebb, forró vizet öntött a dézsába, odahúzta a padkát is. Az öreg leveletette cügos cipőit s az átázott kacatos kapcákra mtatott:

— Gyere csak Tibi, vigyed oda anyádnak, hogy mossa ki.

Engem alig vett észre. Belefúrta magát a gőzölgő víz párájába, csak olykor szólt, hogy:

— Ejnye de jó...

Éppen törülte a lábait, mikor rám esett a tekintete.

— No, mi járálban vagy? — fordult felém.

— Nagy az én bajom — keseregtem.

— Talán elpántoltak otthon? — kérdezte részvétellel.

— Nem igen — válaszoltam. — Kis lovat kapnék — folytattam, — ha nem lenne a bizonyítvány körül hiba.

Az öreg Csáky Mihú nagy, bütykös lábujjait törülgette a háziszőtt törülközőbe. Nehéz és fullasztó volt a csönd. Az öreg mintha megértette volna búmat és bánatomat.

De azért tette magát.

— Osztán van-e még otthon abból a jó borotokból?

— Már melyikből? — kaptam a szón, mert megéreztem, hogy a realisabb alapokra fektetett beszélgetés közelebb visz a célhoz.

— Hát abból, ami két lakat alatt van eldugva a homokban?

Mingyárt megértettem, hogy az öreg a palackozott rizlingre gondolt, amit csak ritka vendégeknek keresnek elő a pókháló közül.

— Akad még jócskán...

Az öreg Mihú bá' a szájaszélét nyalogatta a nyelvével. Izét, zamatát, még nem tudta elfelejteni. Az apám nevenapján ivott belőle.

Megéreztem a döntő pillanatot:

— Hoznék belőle egy pár üveggel — nyögtem akadozva.

Az öreg tempós kényelemmel le- s felsétált a konyhában. Látszott rajta, hogy küszködik a lelkiismeretével. Végül is győzött a bor.

— Hát hozzád — szólt engedelmesen és nyomatékkal hozzátette:

— Aztán majd meglátjuk...

Szélvészékként robotgalt haza. Kitömtem a télikabátomat üvegekkel. Hát hosszányukát huppantottam el a pincéből. Majd megszokadtam a terő alatt, de vittem.

A bizonyítvány egyhangú jeles volt. Az apám már tudta, mert amikor kipírult arccal törtetem hazafelé, ott várt a kapuban.

— Gyere csak — szólt s bevezetett az istállóba. Az egyik boxban kicsi lovacska állt. Fejét belefúrta a jászolba s vígan ropogtatta a zabot. Olyan kis ló volt, hogy kézzel is elértem a hátát. Csillogott a szőre, s békésen túrte, mikor ficánkoló örömmel megtapogattam a szügyét s arra sem ügyelt, ha szilaj pajkossággal belecimpaszkodtam a sörényébe.

— Ez a lovad — mondta az apám. — Igérem, s most meg is kaptad.

A kocsiszínben apró bricska állt. Ezüstös szerszám lógott a falon.

— Aztán el ne felejtse — szólt, — Csillagnak hívják a lovat.

Eljött a tavasz. Hosszabbak lettek a napok, a fák kon kihajtott a levelek bugája.

Egy szép napon katonák lepték el a falut. A közeli városból, Kézdivásárhelyről jöttek gyakorlatra. A házakba szállásolták el őket. Cifra szalmakeresztek díszeltek a kapuk alatt s reggelenként dobhártyát repeszlőn zúgott a kürt ércszava. Engem is felköltött ez az ébresztő. Magam csutakoltam Csillagot, a kis lovat. Feltűnt, hogy idegesítőleg hat rá a mostani sok gyűvés-menés. Megremegett a tompora és a farát is ficánkoló hanyavetiséggel dobálta a padlás felé. Két hétig tartott a nagygyakorlat. A jányok meg a menyecskék síró szepegéssel készültek a búcsúzásra. Kézdivásárhelyről kivonult az ezred zenekara. Én a határban kujtorogtam a Csillaggal. Csöndesen poroszkáltunk a dűlőutakon. A réti liztáson gyülekezőt fűjt az ezredkürtös, majd glédába sorakoztak a századok. Vezényszavak pattogtak, s hogy a parádé teljes legyen, megszólalt a katonazenekar is. Remegett a fuvola hangja, csattogott a cinntányér, s mint a messzi harang, kongott a nagy dob.

Masíroztak a katonák. Csillag, a kis ló ijedve horkant. Fejét levágta a földre, aztán vágatva rohant a katonaság után. Gyenge gyerekkezemmel nem bírtam visszatartani. Már ott jártunk az első századoknál. A zene egy percre sem lankadt, a nagybajuszú karmester buzogányfejű bottal irányította a taktust. A kis ló itt megcsendesedett. Odaállt a nagydob mellé és nyugodt tempóban lépdelt a zene ütemére.

Katonák léptek ki a sorból és el akartak vezetni minket. A kis ló nyugodt, csendes természetét meghazudtolva csapkodott idegesen a fejével és nem túrte ezt a beavatkozást.

Igy érkezünk be a kaszárnya udvarára. Ott még elvonultak előttünk földdöngető léptekkel a díszmenetű századok.

Bevonulás után, nagy sárga lován hozzánk rugtatott az ezredes.

— Mi ez? — mutatott Csillagra és én rám.

A nagybajuszú karmester odalépett az ezredes elé. Harsányan, keményen szólt:

— Ezredes úrnak alássan jelentem, ez a Csillag — mutatott a bottal a kis ló felé.

— Azelelt ő húzta a nagy dobot, kiöregedett és eladtuk, ügylátszik, nem tudott ellenállni a fegyelemnek és most ismét bevonult...

Az ezredes mosolygott a bajusza alatt, leszállt lováról és barátságos elismeréssel megveregette Csillag nyakát.

— Ha katona lennél — mondta, — most két napig szolgáltatnasséget engedélyeznék neked...

Csillag, a kis ló megértette a beszédet. Búsán horgadt le a feje, mint affajta remondáé, amelyet kiszuperáltak s tudja, hogy nem jön vissza már a régi szép idő. Keserűen ropogtatta a cukrot is, amit a tenyerükből kínáltak neki a katonák.

Aztán kifordult a laktanyából és lassan poroszkált hazafelé a kókkadt akácfaiktól szegélyezett poros országúton...

KANCSALSÁGOT javító szem-
elzárók GYERMEKEK részére, orvosi elő-
írásra, VI, Teréz körút 48. Kérjen ismertetőt.

Optifot

A HÉTKÖZNAPOK HŐSEIRŐL

Róluk nem zeng a rádió, nem írnak cikkeket a lapok, nem faragnak szobrokat, nem öröközik meg fényképalbumokban s nem szavalnak róluk hősköteményeket.

Kicsodák tehát azok, akik szinte elvesznek a személytelenség ködös szürke homályában? S mégis hősök ők — a hétköznapiak hősei, a családi tűzhelyen őr álló asszonyok. Hősök ők, mert nem ismerik a fáradságot és pihenést. A hétköznapi apróra lépő gondok serénykezű napszámosai ők, akik piaci kosárral a kezükben lótnak-futnak, alkuszsnak. Eleven gépei házi mőtorjai a hétköznapiaknak.

Először a falusi asszonyról emlékezünk meg, a földműves, a napszámos, a munkásfeleség életébe vetítjük be reflektorunk fényét. A hajnali szürkület már talpon találja az asszonyt, hogy megfejhesse tehenét, megszűrje a tejet, a baromfiakat megejtse, aztán a konyhában megfőzi a reggelit. Közben az iskolába járó gyermekeket előkészíti, a kicsinyeket megmosdatja, felöltözteti, a többi mezőn dolgozó családtag reggelijéről, ebédjéről is gondoskodik. De ezalatt a mezői munkából is kiveszi a részét s ha ez a lakástól több kilométer távolságra van, nem kis feladat számára, hogy közben a mezőről többször is hazaszaladjon, ellássa a jószágokat, vaját köpüljön, ebédet adjon a gyermekeknek s arra is felügyeljen, hogy az iskolabájarók a leckéjüket elvégezzék. Hogy mikor jut még ideje vacsorát készíteni, abrakoltatni, mosogatni, mosni, vasalni, foltozni — esetleg fonni és szőni, azt már a legmerészebb fantázia sem tudja elképzelni. De ha a tél beáll, akkor például a székely, a csángó vagy matyó asszony a lámpa világánál továbbfolytatja lankadatlan szorgalommal a munkát. Sző, fon, híméz, varrottást készít, tollat foszt.

De ezer és ezer sóhaj, könny, jajszó, de fohász, ima, dal és kacagás is fűszerezi ezt a verejtékes munkát, amiből soha ki nem fogynak — s ha egyik kidől, bátran áll helyébe a másik és folytatódik a lánc — névtelenségben felmorzsolódott asszonyélekek láncá...

És hozzáfűződik a második láncszem is, a városi irodák, katedrák, pulatok, műhelyek áldozatos asszonyainak az élete, asszonyoké, akik helyt akarnak állni a kenyérkereső férfi mellett, vagy helyette, de eközben még helyt állnak a maguk női kötelességeikért is.

Ismerünk városi nőket, akik reggel négy órakor kelnek,

megfőzik az ebédet, elvégzik a kismosást, elindítják iskolába a gyerekeket, rendbehozzák a lakást s 8—9 órakor már hivatalban teljesítenek szolgálatot. Hivatali órák után otthon ellátják a családot, foltoznak, varrnak és közben minden kötelességüknek eleget tesznek. Ők is a szürke névtelenek közül valók, akiknek élete feloldódik a családi oltárok áldozati tűzében...

De itt sorakoznak fel a többi asszonyok is, akik mindennapos harcokat vívnak a drágasággal, a nehéz beszerzésekkel, akik lótnak-futnak, kilincselnek, sorbaállnak, könyörögnek, pörlekednek, hízelegnek, áldozatokat hoznak, csakhogy legyen a család terített asztala, meleg szobája, vetett ágya, csakhogy továbbfolytathassék az élet, a mindennapok szürke kis köreiből. Hogy zökkenés nélkül otthon maradjon az — otthon. Mennyi álmatlan éj, mennyi sóhaj, eltitkolt könny, gond és törtetés jelzi a hétköznapi névtelen asszonyainak útját.

Az egyik napon a lisztért harcol, a másik napon a vajért, aztán lól-jut, hogy kisgyermekének, vagy öreg családtagoknak tejet hajszoljon fel. Fogy a beszerzési lehetőség, de a „hétköznapiak” szürke asszonya a lehetetlenből is előteremt a szükségeseit. Találékony lesz, ravasz, okos, számító s rájön, mit mivel s hogyan lehet pótolni. Minden este nehéz harcot zár le s minden reggel újat kezd meg. Az ő munkája, hogy mennyit dolgozott, akkor látszik meg, ha ő leszédül a házi mőtor kormánykereke mellől.

... De ki beszél a félretaposott sarkú, csapzott hajú, lihegő, a mindig kapkodó, a mindig dolgozó, verejtékező asszonyról, akinek az övéért felaprózott, szétszórt élete érdektelen, mosogató-lészagú? Ki ír ódáit a fénytelenre kopott szemekről, ki festi le a korán ráncba pettyhűt asszonyi arcokat? Ki ír madrigált a hajlott derekukhoz, az elferdült lapockákhoz, töröltkormó, sebhelyes, vörös kezekhez?

Dalokat, verseket nem írnak a hétköznapiak e hőseiről, szobrokat nem faragnak róluk, nem zengi dicsőségüket a rádió, nem nekik harsog talpesiklandó zené a dzsessz s nem ő éretlik szüretelik díszes üvegesébe a virágok lelkét... s mégis az ő szürke hétköznapijaikba virul ki a legdrágább életszépesség — a legsodálatosabb hőskötemény — a családi boldogság.

Sz. Solymos Bea

KERTI UZSONNA. Boldog kerttulajdonosok részére közöljük e szép képet. Mit lehet a virágzó zöld lombok alatt, egy kis kert szegletben összeállítani háziszőtt abroszból, színes cserépedényből és viruló szép virágból.

Konyhaművészet

Az ember egyik legősibb tápláléka a gyümölcs. Ételeink között a kenyéren kívül a gyümölcs az, amit nem lehet megenni, amit nagyon szívesen és sok formában készítve el, fogyaszthatunk. Kora tavaszi időtől késő őszig étrendünkben ne hiányozzék a gyümölcs. Sokféle képpen fogyaszthatjuk, nyersen, párolva, aszalva, levesnek, mártásnak, tésztatölteléknek, krémnek és fagyaltnak elkészítve. Nagyon jó szokás, ha valaki már reggel éhgyomorral gyümölcsnedvet iszik, vagy néhány szem gyümölcsöt eszik és csak aztán fogyasztja a megszokott reggelijét. A vérmozgást is serkenti a gyümölcs sava s így az emésztést is rendezi, mert a bélrenyheséget megszünteti. A gyümölcsök cukormennyisége 15–20% között van. Az ásványi anyagok közül vas, foszfor, mész van a gyümölcsökben. Vasat tartalmaz az alma, a piros cseresznye, az eper, a mandula. Azért az ilyen vastartalmú gyümölcsöt a gyenge és vérszegény gyermekeknek adjuk. A gyümölcsökben levő vitaminok közül a C-vitamin a legértékesebb. A C-vitamin hiánya a szellemi működésre is kihat. A napi szükségletünk a C-vitaminból 50 milligramm. Tavasszal és nyáron ajánlatos gyümölcskúrát tartani, mert ezáltal a vesét, májat és szívet is pihentetjük. Hasmenésnél a reszelt alma gyógyító hatását, mert paktintartalma béltisztítólag hat, de székrekedésnél is jó hatású az alma, különösen ha héjában sütte fogyasztjuk. A körte igen fontos gyümölcs, cukorfoszfor és mézartalmánál fogva. Különösen szívizombetegknél jó hatású gyümölcs, bélrenyheségnél, vese- és hólyagesomóknál fogyasztjuk, mert jó vizelethajtó is. A földieper ideges, vagy magasvérnyomású egyéneknek jó hatású gyümölcs. A vörös cseresznye vastartalma miatt vérszegény gyermekeknek igen ajánlatos gyümölcs. A szívizomzatot is erősíti. A fekete cseresznye szív- és gyomor-bajoknál jól bevált gyümölcs. Szárából kellemes ízű tea főzhető. A barack jó emésztést biztosít és ütőerelmeszedésben szenvedők gyümölcse. A szőlő erősíti a gyomor- és bélizomzatot, vérszegény gyerekeknek is használatos gyümölcs. Héjával és magjával jó salakanyagot ad, így a bélfallal renyhe működését is szabályozza. Máj- és epebetegségnél adjuk a szőlőkúrát. Gyermekeknek már a negyedik hónapban adhatunk egy-egy kanál gyümölcslevet, hetedik hónaptól kezdve már gyümölcspepet és víz helyett gyümölcsnedvet adjunk szomjúság csillapítására. A mostani nehéz idők nagy gondok elé állítják a jó háziasszonyt, hogy hogyan is biztosítsa a hosszú téli idő tartamára családjának a gyümölcsbefőttet, gyümölcselekvárokat. Nagyon vigyázzunk az eltevésnél, hogy a gyümölcs romlott vagy hibás ne legyen. Nem elég csak felfőzni a gyümölcsöt, hanem bizonyos konzerváló anyagot is kell beletenni, hogy elálljon. Legjobbban elterjedt és közismert ilyen szerv a szalicil, mely igaz, hogy jól konzervál, de újabban orvosok kimutatták, hogy a szívre káros hatást fejt ki és ezért tiltják a használatát. Nagyon jó konzerválószer a benzoosavas nátrium, fehér, szagtalan, szemeses anyag, mely meleg vízben könnyen feloldható. A savas nátriumot feloldjuk langyos vízben s úgy öntjük a gyümölcshöz, vagy lekvárhoz, ha a lekvár már kellő sűrű. Az anyagot jó egyenletesen keverjük el benne. A benzoosavas nátriumból minden egy kg gyümölcsre egy és fél gr-ot számítsunk.

Almaleves. Tisztítsuk meg az almát, langyos vízben mossuk meg. Hosszú gerezdekre vágjuk, citrommal bekentjük a szeleteket. Csak savanyú almát vásároljunk erre a célra. Az almaszeleteket, melyeket citromlével, sóval, cukorral, fahajjal, székfűszeggel ízesíthetünk; forrásban levő vízbe dobjuk. Ha megpuhult az alma, úgy tejsavas habarással sűrűsíthetjük meg. Ha sűrűre főzzük be a levest, úgy almamártást kapunk.

Cseresznye- és meggyleves. A cseresznyét, citromos, sós, cukros székfűszeggel ízesített vízben 5–6 percig főzzük puhára. A meggyet sós, cukros, székfűszeggel ízesített vízben főzzük puhára. Mind a két levest tejsavas lisztel habarjuk be és így sűrűsítjük. Ha egész sűrűre főzzük, úgy meggyemártást, vagy cseresznyemártást kapunk. Ha jégre tesszük, krémszerű hűsítő italként is adhatjuk.

Málnakrém. Málnát áttörjük cukorral, tejjel, tojásárgával és olvasztott zselatinnal a tejszínhabot elkeverjük, formákba téve hideg helyre állítjuk.

Eperbóle. Mossuk és tisztítsuk meg az epret és szamócat, cukrozzuk meg és citromlével és fehérborral öntsük le. Így álljon fél nap zárt edényben, lehetőleg üveg- vagy porcellánedényben, hideg helyen. Ezután vörösbort is öntsünk rá és még hagyjuk pár órát így

állni. Poharakban tálaljuk fel. Nagyon jó ízt ad neki, ha keveset fűgét, vagy Waldmeister is áztatunk a bőlébe.

Málnaflipp. Készítsünk málnafagyaltot és vaníliafagyaltot és tejszínhabbal egy rázható edényben habosra rázzuk. Ekkor poharakban tálaljuk, tetejére málnát rakunk. A fagyalt anyagát tejszínrel összekeverjük és habosra rázzuk. Tetejére mindig olyan gyümölcsöt rakunk, milyen gyümölcsből a fagyalt készült.

Barackbólé. A barackot a jégen tartjuk és utána felszeleteljük, majd erre fehérbort, vörösbort, citromlét öntünk és cukrot szórunk, vagy lehet finom likőrt önteni hozzá. Jégre téve poharakban állni hagyjuk két-három órán át, tálaláskor fél barackdarabokat teszünk a tetejére. A gyümölcsöt akkor pároljuk, ha romlottsága miatt sok elveszne belőle és így a kis darabokat nem tudnánk felhasználni. Ha a párolt gyümölcsöt szítán átnyomjuk és cukorral ízesítjük, akkor gyümölcspürét kapunk. Többféle, ha felszeletelünk és kimagozzuk és cukorral megőrjük, rum, likőr vagy édes borral leöntjük, a gyümölcslátakat kapjuk. De megtölthetjük a kissé puhára párolt gyümölcs belsejét tetszés szerinti krémmel vagy fagyalttal, vagy apróra vágott vegyes gyümölcselel. A gyümölcsöt mindig úgy mossuk meg, hogy egy pillanatra forró vízbe mártsuk, ezáltal felületéről a baktériumok eltávoloznak. Különösen a gyermekeknek adjuk a gyümölcsöt héjával, mert héjukban sok az értékes anyag, a foszfor, mely a gyermeknél a csontképzésben fontos.

Almakrém. Lehéjazott almát fahéjas cukorral elkeverünk, ezután szítán áttörjük, szintén zselatint teszünk bele és tejszínhabot, majd poharakba téve jégre állítjuk.

A salátákat nyáron, mint húst kísérő ételeket adhatjuk, de hűsítő eledelnek, vagy könnyű vacsoránál önálló ételnek is tálalhatjuk. Nagyon sokféle képpen készíthetjük a salátákat s az egyes elkészítési módokon is sokféle képpen változtathatunk. Egyszeri salátának nevezzük azon salátákat, melyek minden főzés nélkül készülnek. Ezen salátákat kevés lével tálaljuk. Vigyázzunk, hogy a tisztításnál feleslegesen ne áztassuk az anyagot, csak kevés vízben tisztítsuk. Tisztítás után olajat öntsünk rá, csak aztán az ecetet. De ne sok ecetet öntsünk rá. Mindig erős és jó ecetet használjunk. Ilyen egyszerű salátá a fejes, a madársalátá, paradicsom és uborkasalátá. A főtt salátát úgy készítjük, hogy az anyagot először megfőzzük, majd lehűtjük. Azért nem öntjük melegen rá az olajat, mert ennek illó anyaga a meleg salátáanyagon elpárologna. Főtt salátát készíthetünk az összes hüvelyes szárazfőzelék anyagainkból. De szoktuk az egyszerű és főtt salátákat egy tálon is tálalni. Összetett salátákat úgy készítünk, hogy egyes főzelékanyagokat kockára vágjuk, úgy főzzük meg és almát, savanyított uborkát kockára vágva szórunk közé.

Marczényiné vizeki Nagy Györy Melanie

Szépség, egészség

sugárzik a nappól. Élünk vele okosan. Strandolásnál, napozásnál használunk Citrom „C” vitamindús napolajat. Egyenletesen, erősen barnít, táplálja és védi a bőrt. A természetes szépség forrása: Citrom „C” vitamindús kozmetikai készítmények. Egyszeri kísérlet meggyőzi Önt e készítmények megbízható jóságáról.

Asszonyom!
Ebben bízhat!

Törv. védve 67.951. sz.

Egyéni arc- és fénykezelések. Hajszálirtás. Villanykezelés. Testarányítás. Megtanítjuk hölgyeinket készítményeink otthoni helyes alkalmazására.

SCHADEK ANTALNÉ kozmetikai intézete
BUDAPEST, IV, VÁCI UCCA 9, I. 3. (Corso mozi ház)
Vidéki szétküldés az összeg beküldése mellett, portóköltés 70 fillér.

A PÁRISI DIVAT TANÁCSAI

Toll tisztítása. Nagy mosóüstbe rakjuk a tollat és törmelékétől tisztított tollat víz nélkül. Tüzet rakunk az üstbe és cirokseprével folytonosan kevergetjük a tollat jó háromnegyed órahosszat. Ha a toll már tiszta, kivesszük a paraszat a tűzből, a tollat kihűlésig többször megforgatjuk az üstben. De lehet zsákban mosva is tisztítani. Varrjunk egy tűlzaeszköt és ebbe öntsük a tollat, langyos vízben

Ha azt akarjuk, hogy virágaink sokáig szépek, üdék és frissek maradjanak, a vázába egy késhegynyi konyhasót tegyünk

áztassuk és hagyjuk egy napig állni benne. Másnap boraxluxba tegyük a tűlzaeszköt és szappanfórgácsot is szórjunk bele és keverjük habosra a lúgot. A zsákot mozgassuk ide-oda benne, míg a toll meg nem tisztul. Kézzel nyomjuk ki a zsákból a lúgos vizet, aztán langyos vízben, majd kétszer hideg vízben áztassuk ki a tollzaeszköt. Jól átnyomkodva rajta a vizet. Ezután egy napra hideg vízben hagyjuk állni a zsákokat, kivéve, kinyomkodjuk belőle a vizet és levegőre akasztjuk ki száradni. Jól rázogassuk, hogy egyenletesen száradjon benne a toll.

Világos vászoneipőt krétaporrall tisztítsunk. A port nedves szivacsral kenjük a cipőre s ha megszáradt, átkeféljük. Ha a cipő nagyon piszkos, akkor szappanos lúgba mártott kefével dörzsöljük ki a piszkos részt. Fekete sávokat tajtékporral dörzsöljük ki, majd tiszta vízzel dörzsöljük át, utána tömjük ki szorosan papirossal vagy sámfára húzzuk a cipőt, hogy formáját ne változtassa.

Cipőkrem, ha kiszárad a dobozban, tűzhely szélére állítsuk a dobozt, ha átmelegedett, terpentint vagy tej keverékét el benne, természetesen levéve már a tűzhelyről. De igen vigyázzunk, hogy a dobozt nyílt lánghoz ne vigyük, mert könnyen meggyúlhat benne az anyag.

Szobáinkból a dohányszagot úgy távolítsuk el, hogy kevés ecetet klórmésszel elkeverünk, egy tányérba téve állítsuk a szobába, pár órát hagyjuk párologni, utána jól szellőztessük ki a szobát.

Fehér glazékesztyűt benzinnel dörzsöljük tisztára, majd tiszta ruha közé tesszük és szárazra dörzsöljük, így nem lesz foltos, azután belefújunk, hogy ujjai ne száradjanak össze. A bőr- és antilopkesztyűket mindig összehajtva és nem összecsavarva tegyük el a szekrénybe.

Mintás selymet boraxos vízben mosunk ki, de nagyon ügyeljünk, hogy a víz csak langyos legyen, öblítő vízébe pedig egy kis ecetet tegyünk, félig nedvesen vasaljuk.

Istálló, tyúkretre fertőtlenítése. Vegyünk 1 kg frissen égetett meszet, locsoljuk meg vízzel, hogy széthulljon porrá. Azután 25 deka vasvíriolt és 75 gr nyers karbolsavat keverjük hozzá, vízzel keverjük el és így használjuk. Ajánlatos a falat is kimeszelní, ilyenkor a mészben keverjük el ezt az anyagot.

Konyhából, lakásból a darazsat úgy irtjuk ki, hogy az ablakpárkányra és ajtóköszöbre ecetsavat öntünk. A darazsfészket kénnel égessük ki. Gyümölcsfától úgy tartjuk távol a darazsat, hogy szélesszájú üvegbe cukros pálinkát öntünk és felkötjük a fa törzsére. A pálinkaszagra odajönnek a darazsak és elkábulva belefutadnak az üvegbe.

Esőgilliszta eserepes növényeken. Ha a cserepes növényen a cserepen alul földmorzsát veszünk észre, akkor gilliszta van a földben. Főzzünk vadgesztenyét és ennek lehűtött levével öntözzük meg a növénynek törzsét. A gilliszták elpusztulnak benne.

Ha sok a hangya a kertben, úgy a hangyalukakba halzsírt vagy karbidot öntsünk.

Fehér selymekesztyűt langyos, sós vízben mossunk ki, majd kiöblítjük és félig vizesen kendőn át vasaljuk ki.

Tavaszi takarításkor vagy nyárra, ha eltesszük szőnyegeinket, ahogy összehajtuk azokat, tegyünk közéjük újságpapírt és terpentint, hogy a molyok elkerüljék

A hernyót a káposztán úgy pusztítjuk ki, hogy sós vízzel megöblözzük, vagy pedig égetett mézspórt szórunk rá.

Ha a madár féregtől szenved, úgy tegyünk kalitkájába kivájt bodzafaágakat, hogy erre szálljon éjjelre pihenni a madár. De korán reggel vegyük ki az ágakat, mely tele lesz féreggel, mert ha későn szedjük ki, úgy a féreg visszamászhat a madár testére. Ha a baromfi férges, hasonlóképpen járjunk el.

Az esőernyőt, hogy színét ne veszítse, vagyis meg ne szürküljön a sok kefélestől, időnként alkoholos vizes puha kefével keféljük ki.

Ragasztóenyv. A csontenyvnek nagyon kellemetlen szaga van és hamar is penészedik. Ezért csinálhatunk egy jobbszagú és tartósan elálló enyvvet, mégpedig úgy, hogy egy liter vízben feloldunk 250 gr enyvvet, hozzákeverünk 10 gr báriumszuperoxidot, 5 gr 60%-os kénsavat és 15 gr vizet. Most az egész folyadékmennyiséget 1/2 literrel lefőzzük. A keveréket két napon keresztül melegítjük 80 fokos gőzben. Az ilyen módon elkészített enyv egy hónapig is eltartható.

Ha ezüstkanalakon tojásnyomot veszünk észre, úgy eltávolíthatjuk azt, ha olyan meleg vízben mossuk, melyben burgonyát főltünk.

Izzadságfoltot kabátgallérból úgy tisztítunk ki, hogy porráört zsrkövet hintünk rá, 10-12 órát rajta hagyjuk, azután tiszta itatóspapíron kivasaljuk, majd jól lekeféljük róla a port.

Szarvasbőrkesztyűt csak egész langyos vízben mossunk ki, szappanfórgácsot oldva fel a vízben. Ha tiszta már a kesztyű, úgy erősen szappanos vízben forgassuk meg, majd ebből a vízből kinyomkodjuk és úgy szárítjuk meg felakasztva. Így puha marad a kesztyű. Jó, ha belefújunk, hogy az ujjak ne tapadjanak össze.

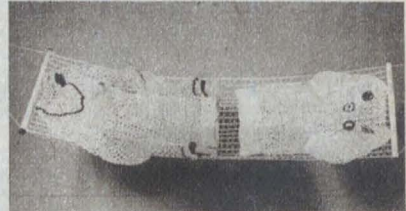
Szalmakalap fehéritése. Jól mossuk ki a szalmakalapot szappanpelyhes vízben, melybe szalmiákszeszt is tetünk, azután jól öblítsük ki, majd 100 gr vízben 5 kg citromsót oldjunk fel, ezzel az oldattal, szivacsot belemártva, mossuk jól át a kalapot.

A szárítókötelet nyáron mossuk ki, nehogy a feltéretett ruha az egész éven át használt szárítókötélről sárga csíkot kapjon. Szóda és szappanhából gyenge lúgot főzünk, tegyük bele a kötelet és tartuk benne jó félháromnegyed órahosszat, dörzsöljük a lúgban ronggyal a kötelet, azután öntsünk rá erősen szappanos vizet és ebben is dörzsöljük jól, majd meleg vízben öblítsük ki, azután pormentes helyen szárítsuk meg.

Fehérneműből a fűfoltot citromlével dörzsöljük azonnal ki és jól öblítsük ki a ruhát. Ha nincs alkalmunk rögtön kivenni a foltot, úgy áztassuk pár órára citromlébe a ruhát és azután jól öblítsük ki.

Fű irtása kövezett udvaron úgy történik, hogy a fűötte helyet beszórjuk konyhasóval és addig ismétéljük ezt az eljárást, míg eredményt el nem érünk.

A nyúlragta, vagy egyéb módon megsebesített fát ne kátránnyal kezeljük, hanem agyaggal kenjük be a sérült helyen és vászonnal kössük be, vagy faviasszal vonjuk be.

Könnnyű nyári kötött vagy horgolt holmijainkat mosás után nem tesszük kötélre szárítani és nem akasztjuk ruhaakasztóra, hanem a bemutatott módon szárítjuk meg azokat. Így hamarabb is szárad, mert a levegő mindkét oldalát éri

Zöld dló foltját vizes alkohollal mossuk ki, azután hígított klórmésszel öblítsük ki.

Fahamuvall porcellánt, zománcos edényt, evőszkőzt tisztíthatunk. A tárgyat jól megnedvesítjük, azután rongyot mártunk a hamuba és ezzel erősen átörzsöljük a tárgyat, majd bő vízzel leöntjük és szárazra töröljük.

A papírhamuvall is tisztíthatunk, ha megnedvesítjük azt. Mivel a hamu kovavasat tartalmaz, így cinn- vagy cinnezett edényt tisztítunk vele.

A kőszén hamuját vas- és acéltisztításra használhatjuk fel, azonkívül evőeszközről a halszagot elveszi a kőszénhamu.

MODERN SZÉPSÉGÁPOLÁS

HOGYAN KELETKEZNEK A FELESLEGES HAJSZÁLAK

A feltűnő és rendellenes szőrösödés a legsúlyosabb és legkellemetlenebb szépséghibának mondható, mert éppen nőies tulajdonságától fosztja meg a nőt. A hozzá-
m intézett számtalan tanácskérő levél is bizonyítja, hogy ez a szépség-
hiba a végsőig elkészeríti és néha a búskomorságba kergeti azokat, kiknél nagyobb mérték-
ben fejlődik ki. Sokan abban a hiszemben élnek, hogy ez gyógyíthatatlan betegség, pedig ma már véglegesen és nyomtalanul ki lehet kezeltetni a feltűnő szálakat.

Az ember testét alig látható pehelyszőrök borítják, melyek a nők arcán bizonyos elváltozás következtében a bakfiskorban, vagy a későbbi években nagyobbakká, feltűnőbbé válnak. Eleinte ezek a hajszálak világos színűek és csak erős világításnál vagy napfény-
látásnál láthatók. Ezek tulajdonképpen még pehelyszőrök, csak kissé hosszabbak. Ha az ilyen pehelyszőröket békében hagyjuk, újunkkal nem húzogathatjuk, a pehelyszőrök pár év múlva is ugyanígy maradnak. Csakhogy a nők nagy része kitévesíti a vékony szálakat s midőn azok újból kinőnek, folytatja előlől s ezt most már mind-
gyakrabban kell megismételni. Így lesz a szőrösödés súlyos probléma s így keletkezik a női szakáll, bajusz, a mellén lévő erős hajszálak és a lábán, mely a haris-
nyán tökéletesen átlátszik. A nők minden elképzel-
hető szert igénybe vesznek. Természetesen a sző-
rösödés mindig nagyobbfokú lesz. Fiatal lányok nem mernek strandolni, mert a láb és comb szőrzete erősen kifejlődött a szőrvesztő szerek használatától. Mind a mai napig nem találtak fel olyan vegyi anyagot, mely a szőrösödés megállítására vezetne. A szőrösödés okát az orvostudomány többféle körülményben látja. Lehet veleszületett tulajdonság, öröklött hajlamosság, leggyakrabban belső szekréciós zavar következménye. A túltengésre való hajlamot anyai, vagy apai ágon is lehet örökölni. A pehelyszőrzet növesztését, legnagyobb részben a petefészkeknek, vagy a pajzsmirigynek kóros működése indítja meg. Téves felfogás, hogy a víz, napfény, vagy az arckrém növeszti a hajszálakat.

A kozmetika legfontosabb feladatai közé tartozik a rendellenesen növe hajszálak végleges eltávolítása. Legtökéletesebben nyom nélkül elektrolízissel távolíthat-
juk el a hajszálakat. A röntgennel való intenzív besugárzás következtében elsorvadnak és életképtelenné válnak a hajgyökerek, a szálak rövidesen kihullanak.

Ne küldje az előfizetési díjat utalványon, mert azért 20 fillér portót kell fizetni. Kérjen a postán postata-
rékpénztári befizető-lapot, melynek ára 3 fillér és azon küldje be az összeget. Postata-
rékpénztári számunk 9244. Cím: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT.

Ez nagyon kockázatos eljárás, mert ha kelletlenül nagyobb sugármennyiséget adagolnak, a bőr elsorvad. Ezt a módszert egyáltalában nem ajánlom. Marad te-
hát az elektrolízis, vagyis a villamosítással való eljárás. Az elektrolízis enyhe galvánárammal történik, egy-
szerre több tűt helyezünk el a szőrös területen s két-
három perc múlva a kezelt szálak gyökerestől könnyen kihúzhatók. Ezzel az eljárással fél óra alatt körülbelül 40 hajszálát távolítunk el véglegesen. Marad azután a diatermiás epiláció, melynél magas frekvenciájú áramot vezetünk a tübe. Ennél az eljárásnál egy tüvel dolgozunk. Látszatra több hajszálát vehetünk ki egy ülés alatt, mint a másik eljárásnál, de végeredményben itt sokkal nagyobb a visszaesési százalék.

Ha csak néhány sötét hajszálunk van, úgy egy ülés alatt teljesen rendbehozhatjuk az arcot.

Paizs Kató

Kozmetikai üzenetek

Érdeklődő. A láb nagyujjánál keletkezett bütökön semmiféle eljárással segíteni nem lehet, csak műtéttel.

22 éves fiatal lány. Pattanásait betegesen zsíros arcára okozza. Ismételje meg kérdését és adja meg pontos címét válaszbélyeggel ellátott levélben.

Új előfizető. Sziveskedjék megírni, zsíros vagy száraz termé-
zetű-e a bőre, miből állt eddigi arcápolása. Közölje egyben címét válaszbélyeggel ellátott levélben.

Fiatalasszony. Az időelőtti ráncképződésnek több oka lehet. Első-
sorban az arc bőr szárazsága, továbbá a kiválasztásos mirigyek za-
vara. Tessék megfelelő zsíros krém használni és a levélben emlit-
tett panaszok pár nap alatt megszűnnek.

Szöke. A tojás sárgája a hajat lágyá, finommá teszi. Szökíteni hajat csak hidrogénnel vagy festékkel lehet.

1298. Fekvő helyzetben szorítsuk két kezünket a csipőhöz, mind-
két lábunkat lassan emeljük a fej fölé, azután engedjük vissza. Ezt a gyakorlatot végezzük naponta pár percig.

Kék szemű. A Pigment 1 krémet koratavasztól ózsig kell hasz-
nálni és az arc egész éven át teljesen tiszta marad. Csak porús-
összehúzó zseleket ajánlhatok.

Erdélyi előfizető. Anyajegyet vagy szemölcsöt csakis kauten-
nal égethetünk ki. Erre nincs háziser. Ne kísérletezzék otthon, mert könnyen vérmérgezést kaphat.

Pattanásos mitesszeres, zsíros arcot tökéletesen rendbehozza a

PA-TÓ keverék.

Ara 3.30 pengő

PAIZS KATÓ kozmetika

Budapest, Ferenciek tere 3. Díjtalan tanácsadás

KERESZTREJTVEŒY

A megfejtők között regényeket osztunk ki.

Megfejtési határidő 1941 június 10.

Vízszintes sorok: 1. A színű nagynevű írója. 12. A pogány magyarok gyászalkomája volt. 13. Üdvözlő felkiáltás. 15. Félénk erdei vad. 16. Hegycsúcs. 18. Arau — franciául. 19. Lónév (ékezetthány). 20. Fondorlat. 21. Árpád házi király előneve. 22. Görög betű. 23. Női gallerkabát. 24. Leányknev. 25. Töltelék sült tészta. 26. Rizsból, vajból és birkahúsból készült török étel. 27. Hazafi János, a régi békevilág közismert poétája volt. 29. Van ilyen favorit a lóversenyen. 31. Tiltószó. 32. Betűt vet. 33. Elesen felkiált. 36. Diszes. 38. Pénz-, értékgyon. 39. A fenti című darab darab szinpad elnevezése. 43. A légi szellem; kreaálja Ungvári László. 44. Nem a rendes, természetes életet éli (névelovel).

Függőleges sorok: A női főszerep: Miranda kreaálja. 2. A vitel ellentéte. 3. Idegen női név. 4. Papagájnev. 5. Komárommegyei nagyközség a gesztesi járásban. 6. Német helyeslés. 7. Milano ura; játszsa Lehotay Árpád. 8. Helyhatározó. 9. Szesz ital, teába öntik. 10. Ó — németül. 11. Alfonso, nápolyi király kreaálja. 14. A bomba. 17. Vissza; bírósági munkaanyag. 20. Nagy tengeri emlős. 21. Angolna — idegen szóval. 23. Kisebb termetű ausztráliai futómadár. 24. Kétszer — latinul. 25. Természetesen. 26. Közvet. 28. Angyalrang. 30. Attila egyik fia. 34. Éles fájdalom. 35. Taszító. 37. Egri Simon Illés. 38. Evszak. 40. Olasz névelő. 41. Német igen. 42. A szabó fegyvere. pl.

A múlt számban közölt rejtvény helyes megfejtése

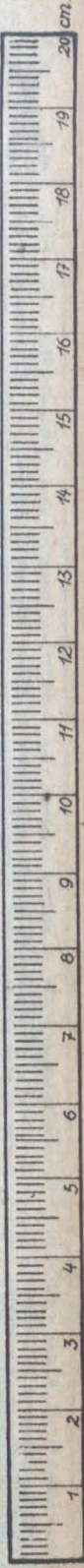
Vízszintes sorok: 1. Kőműves Sándor. 13. Dadogó. 14. Leila. 15. Gere. 17. Odín. 18. Amért. 20. Budavára. 23. Uri. 25. Or. 26. Huszka Jenő. 29. Ria. 31. Itn. 32. Gar. 33. Damita. 36. Oda. 38. Isák. 39. Nur. 41. Bi. 44. Jávör. 46. Páger. 48. Kő. 49. Judit, Klári.

Függőleges sorok: 2. Üde. 3. Marad. 4. Üde. 5. Vo. 6. Egymás. 7. Só. 8. Ál. 9. Neo. 10. Diredreg. 11. Ofi. 12. Rang.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12							13		14	
15					16	17			18	
19				20				21		
22				23				24		
27	28					29	30			31
32			33		34				35	
36		37						38		
		39		40		41		42		
43						44				

Beküldendő sorok: vízszintes 1, 39, 43, függőleges 1, 7 és 11

15. Gábor diák. 16. Traktor. 18. Avult. 19. Érti. 21. Urias. 22. Ab. 23. Új. 24. Inas. 27. And. 28. Or. 30. A máj. 34. Ika (Jáki). 35. Anod. 37. Abál. 40. Uri. 42. Iga (Ági). 43. Iri. 45. Vu. 46. P. K. 47. Er.

Hogy a centiméter mindég kéznél legyen

Kedvezményes árú szabásrendelések. Kérem a Párisi Divat jelen számából az R 570. sz. oldalon ruhának, vagy a 90421. sz. látszóruhának szabásmintáját, vagy a 26. sz. sz. Érvényes június 1-ig. — Érvényes június 1-ig. — Érvényes június 1-ig.

LEVELESLÁDA

(SZERKESZTŐI ÜZENETEK)

Az olvasók köréből nap-nap után egész tömeg olyan kérdés érkezik, amely levélbeli válasza szorult. — Csak olyan levelekre küldünk választ, amelyekhez mellékelve van a megfelelő levélbélyeg. — A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: A „Párisi Divat” szerkesztőségének Budapest, VII, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek.

Egy hű előfizető. Kombinált szekrény üvegezett részébe rakjon szép porcellán- és üvegholmikat. Ha van régi és értékes márkájú néhány darabja, akkor azokat. És mindegyik alá tegyen értékes kis csipke vagy himzett kis terítőket. De tehet könyveket is. Szépkötésű és tartalmilag értékes könyveket.

Tanácsalán. Gyöngye fizikumú egyének nehéz munkát ajánlani. A varrás, a sok ülés, levegőtlen helyen tartózkodás bizony nem nagyon neki való. De olyan munkát, amit otthon végezhet, nem sok van a számára. Varrás, kézimunka, de mindkettőt rosszul fizetik és manapság már anyag sincs bőven. Valamelyik nőegyesületbe kellene elmennie és ott ismeretséget szerezni, akik aztán segítségére lennének.

Ritmus. A vers szép, de annyira el vagyunk látva anyaggal, hogy közlésére nem vállalkozhatunk. Vigye szépirodalmi laphoz.

Orgonanyílás. Az előző üzenet önnek is szól.

Vidéki. Nem olyan egyszerű a dolog. Jó lenne, ha ott vidéken valamelyik jónévű és jóakarató művész előtt olyan felvételizvaszerűen bemutatná mit tud: szavalni, prózát előadni, táncolni, énekelni. Ha tehetséges, az majd útbaigazítja. De előre figyelmeztetjük, csak kívülről csillog e pálya. Egyébként rögös.

Kislány. Inkább jó verseket olvasson, mint nem jókat írjon.

30 éves asszony. Ha egy férj az édesanyjához is ragaszkodik és azt anyagilag támogatja, még mindig jobb, mintha nem törődne az édesanyjával. Aki az anyját megbecsüli, az a feleségét sem hagyja el. Nem kellene ezért szólni neki. Próbáljon kedveskedéssel elérni nála egyes dolgokat, mint például az együtt szórakozást. Szóvaltással, békéltetéssel nem sokra megy az ember. Elhiszem, hogy nehéz a helyzete, de mégis türelmet ajánlok és azt, legyen kedves a férjéhez. A finomság, kedvesség jobban célhoz segít majd, mint a panaszkodás.

Felvilágosítást kérek. Emberek vagyunk és nem szentek. Mindannyiunknak megvan a maga hibája. Legyen elnéző és megbocsájto. Ne vegyen észre mindent és ne szölgön kicsiségekért. A férfiak általában hajlíthatók, egy kis női ügyesség, kedvesség, no és szeretet, könnyen megváltoztathatja őket. Próbálja meg ön is, lehet, hogy egyszerű eredményt ér majd el.

E. G. Hus. A verseket igen tiszteltetreméltó érzelmek sugallták. Technikájuk azonban kezdetleges.

Erdélyi előfizető. Általában válaszolnak.

Kassai kislány. Nagyon okos gondolat, hogy dolgozni akar. De nemcsak az a munka jöhet számításba, amiről levelében írt. Kereszen más foglalkozást, amit szülei sem elleneznek. A keresetéből sok szép és hasznos dolgot vehet magának, ha arra nincs ráutalva, hogy a mindennapi kenyérért küzdjön. A fiúval pedig ne törődjön. Fiatal, csinos és okos lányok nem azért vannak, hogy csel-csap fiúk után búsuljanak. Kap maga minden újjára kettőt. De azért azt tanácsoljuk, egyetlenegyét szerezzen, akivel majd boldog házasságban élhet.

Vadregényes Vág. Azt írja levelében, hogy ... szabadidőmben költemények írásával foglalkozom. Ebben nincs semmi rossz. A beküldött vers viszont rossz.

Gépszerelő!

Nyomdai gépek szerelésében elsőrendű munkaerő egy hatalmas bérházban fixre, mint házfelügyelő felvétetik. Ajánlatokat e lap kiadóhivatala továbbít „Iparigazolványos előnyben részesül” jelige alatt.

Június 4, 5, 6
A MAGYAR KÖNYV ÜNNEPE!
A könyvnap eseménye:
ARANY JÁNOS
TOLDI-TRILÓGIA

új kiadása egy kötetben, **Keményfy János** a M. Tud. Akad. tagjának előszavával. Jegyzetekkel ellátta: **Dáloky János**. A 324 oldal terjedelmű könyv ára páratlanul olcsó:

díszes félvászon kötésben 1 pengő
50 fillér, füzve 96 fillér

A mű a Magyar Népművelők Társaságának kiadásában jelenik meg. Kapható lesz minden könyvkereskedésben. Megrendelhető a vételár előzetes beküldése ellenében Tolnai Világlapja könyvesboltjában (Budapest, VII, Dohány uca 12). Utánvételt való szállítás 75 fillérrel drágább

Vigyázat!

Címváltozás!

Róna L.

kiváló fogászati munkák országoshírű készítője közismert olcsó árai:

- Műfog 3 pengő
- Fogtömés 3 „
- Platinaszínű fémfog (nem acél) 6 „

Ezek az árak nemcsak koronákra, hanem tömörfogakra is érvényesek. Tízéves jótállás. Részlete is. Nyitva reggel 8-tól este 8-ig, vasárnap délelőtt is.

RÓNA L. ÁLL. VIZSGÁZOTT FOGÁSZ FOGMŰTERME

Uj címre ügyelni. — OTBA tagoknak hozzájárulás nélkül.

BUDAPEST, VIII, BAROSS UCCA 133, I. 2.
Ezelőtt Baross u. 98. Telefon: 131—014. (Orczy tér sarok.)

UTALVÁNY

A Párisi Divat olvasója 5.— P engedményben részesül fogainak rendbehozatala alkalmával, ha ezt az utalványt felmutatja. Megjegyezzük, hogy az utalványt csak az esetben tudjuk 5.— P értékben beszámítani, ha legalább öt fog esínátásáról van szó. Egy személy csak egy utalványt használhat fel. RÓNA L. fogmŰterme **BAROSS UCCA 133 (ORCZY TÉR SAROK).** (Ezelőtt Baross u. 98.)

Egy szerencsétlen asszony. Levélét olvasva, az volt az érzésünk, hogy képzeld. Hogy miről gondoljuk? Ha a férje titokban akarja tartani éjszakai kijárását, akkor hazajöve nem veti magát az ágyra, hanem óvatosan bujik a helyére, hogy önt fel ne kelte. Hogy mit tegyen? Semmi esetre se váljon el. Igyekezze olyan lenni, hogy a férje még akkor se menjen el hazulról, ha ön küldené. Legyen pótolhatatlan, nélkülözhetetlen, olyan kedves, olyan szórakoztató és főképpen olyan jó, hogy másra még ne is gondoljon az ura. Próbálja meg, hogy néhány hétig ne vegye észre ezeket az állítólagos kijárásokat. Ne beszéljen róla. Sőt ha az szöbáhozaza, ne feleljen rá semmit. Mosolyogjon és terelje másra a beszédet. Meglátja, megváltozik a férje.

Erna. Ilyen problémával leghevesebb, ha az édesanyjához fordul. Az édesanyja akarja a legjobbat a gyermekének. Ő majd ad önnek tanácsot. Nem hallgathatjuk el a csodálkozásunkat, hogy tizenhatéves gimnázista léteire nem tud helyesen írni. Hogy egy 4—5-ik osztályos gimnázista nem tudja, hogy a mult idő ragja két „t” és együtt ezt egy „t”-vel írja. „Ilyenkor” ezt így írja: „iijenkor” és hasonlók. Jobb lenne, ha tanulna, ahelyett, hogy felesleges dolgokra pazarolja idejét. Elretentő példának, még kiserkesztjük, hogy ezt a szót ellenállni, ön így írja: „elentálni”.

Dr. I. J.-né. Igaza van, ne tőrje, hogy a gyermeklány félelmes mesékkel rémítgesse a kislát. Erre semmi szükség nincs. Ha pajkoskodik egy gyermek, nem úgy kell visszatartani a rosszalkodástól, hogy rémítgetik. Vannak kis büntetések, amelyekkel nagyon jól lehet az apróságokat fegyelmezni. Verést csak a legvégső esetben alkalmazzon. De legokosabb, ha sohasem veri a gyermeket. Csak ideges szülők folyamodnak mingyárt az ütlegeléshez. Könnyű egy gyöngye gyermeket megverni, rángatni, lökdölni. Aki igazán szereti a gyermekét és nyugodt az idegei, az nem verekszik. A szeretet, a jópélda, a türelem minden verésnél többet érnek és jobban használnak.

Egy bánatos árvalány. A fiatal lányok könnyen hisznek az első fiúnak, aki szépeket mond nekik és mingyárt egy egész életet akarnak ráépíteni. Ez nagy hiba. Nem egy emberből áll a világ és nem kell mindent elhinni az — udvarlónak. Aki jön, megy és egy szép napon elmarad, az ugyan milyen támasz, élettárs lett volna? Ūrlón, hogy elmaradt. Majd akad az Ūn útjába más és komolyabb. Emiatt, akiről írt, pedig ne legyen egy szomorú pillanata sem. Nem érdemli meg.

Mrika. A macska játszik az egérrel és az olyan fiatalember a lánnyal, akinek nincs komoly szándéka. Aki szeret, az nem komédiázik. Az pedig soha jóra nem vezetett, ha egy lány szaladt a fiú után. Azt a lányt rendszeren fálnak vitték. Ezt pedig, remélem, nem akarja megérni. Aki nem ír és amikor kérdőre vonják, akkor valótlanságot mond, annak a fiatalembernek én nem hinnék. Ajánlom, hogy Ūn se higgyen. Nincs más fiú a világon, csak az a hol ír, hol nem ír? Bizonyára Ūn sem nem csunya, sem nem öreg, hogy több fiú ne látna meg Ūnt?

A Tolnai Irodalmi Vállalat 1894-ben alapult

Felelős szerkesztő: SOMFAY MARGIT
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.
Budapest, VII, Dohány uca 12 sz.

TÖBB MINT 4000 ELHUNYT ELŐFIZETŐ HOZZÁTARTOZÓJA KAPTA MEG EDDIG LAPVÁLLALATUNK UTJÁN AZ ELŐFIZETÉssel KAPCSOLATOS BIZTOSÍTÁSI ÖSSZEGET. A lapok terjedelmének hatóságilag korlátozása folytán az újabb kifizetésekről a fényképfelvételeket és az előfizetők névsorát helyszűke miatt nem közölhetjük.

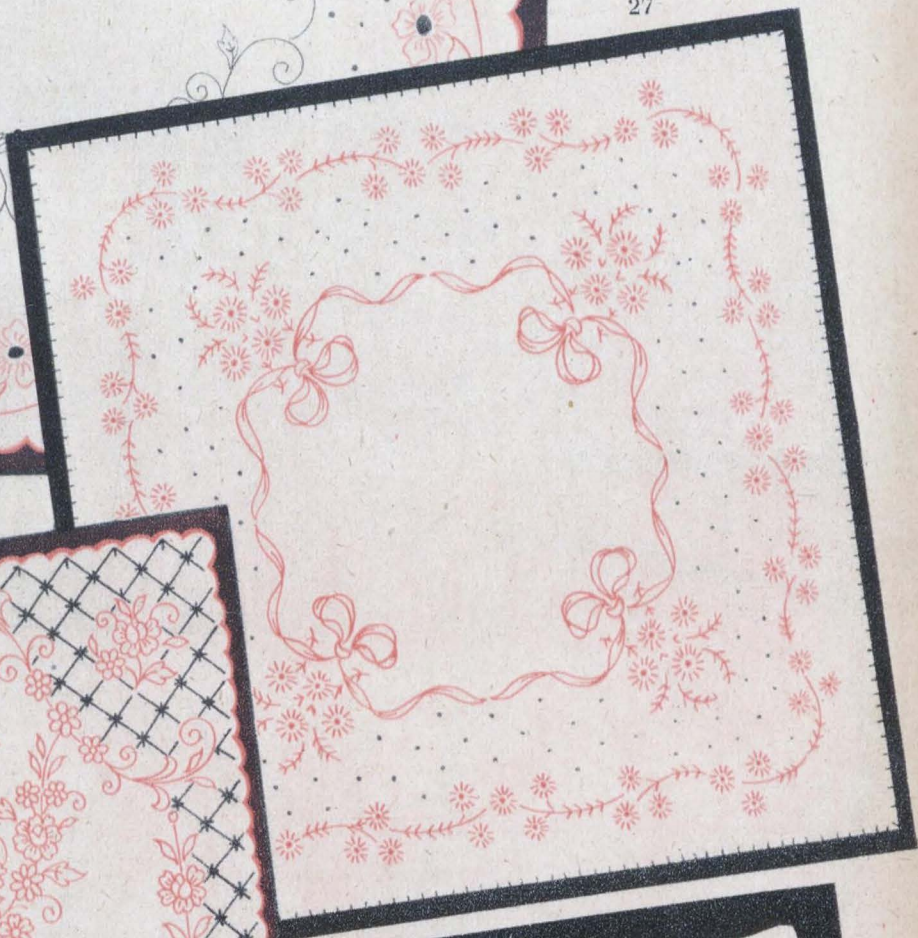

26. sz. Pipacsvirágos terítő nyárra. Mérete 79×79 cm. Szúrt sablón rendelőszáma 1821. Ennek a terítőnek szúrt sablónját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon lévő rendelőszelvényt beküldi.

Ennek a terítőnek szúrt sablónját kedvezményes áron szállítjuk mindenkinek, aki a 32. oldalon lévő rendelőszelvényt beküldi.

27. sz. Színes asztalközép csinos virágmintával. Szúrt sablón rendelőszáma 1822, ára bérmentve 68 fillér.

27

26

28

28. sz. 62×89 cm nagyságú falvédő, piros és kék színben készítve. Szúrt sablón rendelőszáma 1823, ára bérmentve 68 fillér.

29. sz. Gyermekkötény bájos hímzett nagy zsebbel. Szúrt sablón rendelőszáma 1824, a kötény szabásmintájával együtt. Ára bérmentve 68 fillér.

29

30

30. sz. Virágmintás párna 44×56 cm nagyságban. Szúrt sablón rendelőszáma 1825, ára bérmentve 68 fillér.

31

33

34

31. sz. Magyaros asztalterítő 75 ½ × 75 ½ cm nagyságban, írásos hímzéssel. Szúrt sablón rendelőszáma 1826, ára bérmentve 68 fillér.

Páris sikkje, Berlin praktikussága s Budapest jó ízlése egyesül a Párisi Divat modeljeiben

32. sz. Könnyű, csinos mintájú, keresztöltéses asztalterítő 98 × 98 cm méretben. Szúrt sablón rendelőszáma 1827, ára bérmentve 96 fillér.

32

33. sz. Magyaros mellényke matyóhímzéssel. Szúrt sablón rendelőszáma 1828, a mellény szabásmintájával együtt, ára bérmentve 96 fillér.

34. sz. Rábaközi párna, egy színben készítve. Mérete 49 × 65 cm. Szúrt sablón rend.-száma 1829, ára bérmentve 68 fillér.